

NOVI TAJNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

FINALE APJ 81 V CELJU

NA STARTU NAJBOLJŠI

V soboto in nedeljo - Pokrovitelj Kovinotehna

Celje bo znova prizorišče srečanja trenutno vseh najboljših atletov in atletinj Jugoslavije! V soboto, 20. in nedeljo, 21. junija bo na stadionu Borisa Kidriča finale Atletskega pokala Jugoslavije za pokal Maršala Tita, kjer bo v vsaki disciplini olimpijskega programa (manjka le maraton) nastopilo bo dvanajst najboljših s predhodnih kvalifikacijskih tekmovanj širom po Jugoslaviji.

Tekmovanje se bo začelo v soboto ob 16. uri in končalo predvidoma ob 18.30. uri (tako bo možen tudi ogled rokometne tekme ob 19. uri v hali Golovec), v nedeljo pa se bo začelo ob 15.30. uri in končalo ob 18. uri. Po zadnjih podatkih, ki nam jih je posredoval sekretar AD Kladivar Štefan Jug, bodo na-

stopili predstavniki kar 42 klubov pri moških s 190 nastopajočimi, pri ženskah pa bo na startu 114 atletinj iz 38 klubov ali skupaj 304 tekmovalci.

Med moškimi ima največ nastopov beograjska Crvena zvezda 41 (32 atletov, torej ekipa, ki je lani zmagala v tem tekmovanju, letos pa je v Beogradu osvojila odlično drugo mesto v Evropi. Sledijo beograjski Partizan 23 nastopov (17 atletov), Kladivar Celje 22, 17) Sarajevo 22 (18), ASK Split 15 (9) itd. Pri ženskah ima največ startov Slavonija Osijek 17 (9 atletinj), sledijo pa lanski zmagovalci Partizan Beograd 16 (9), Sarajevo 16 (9), Senta 15 (7), Kladivar Celje 12 (7), Crvena Zvezda Beograd 12 (10) itd.

Na stadionu bodo nastopili takšni atleti, ki mnogo pomenijo tudi v evropskih ali

celo svetovnih razmerah: Temim (226 cm), Stekić, Zdravković, Životić, Alebić, Zarić, Pisić, Popović, Lazarević, Milić in drugi, ob njih pa tudi odlični Celjan Kopitar (prvič bo startal po poškodbi), Lisec, Ukić, Arzenšek, Rozman, Čop, Prezelj, Mijač, Kolar, Renner itd. Tudi med atletinjami bodo na startu vse najboljše, med Celjankami pa Prezljeva, Četina, Babičeva itd.

Celjska atletska prireditev bo letos prav takšna, kjer se bo zbrala domala kompletna moška in ženska reprezentanca ter mnogi atleti, ki se za dres z državnim grbom borijo. Brez dvoma bomo videli lepe boje in dobre rezultate, to pa pomeni, da si je prireditev vredno ogledati. Sicer pa, Celje je tako mesto atletike!

TONE VRABL

V GALOPU ZA KOSILNICO

Tekma koscev v Vrhu nad Laškim je bila dirka mišic, spretnosti in znanja. Zdenko Lapornik sicer ni bil prvak v strojni košnji čeprav je kar dirjal za svojim strojem. Da pa bi mu kdo ne očital, češ, s strojem gre lažje, je pobral prvo nagrado v košnji z ročno klasično koso pri mlajši skupini.

Strojna košnja je znova opozorila na problem, da na težjih terenih motorne kosilnice, ki jih pri nas lahko kupiš, odgovarjajo za krepke in mlade fante in da nihče ne misli na starejše, na šibkejšje kmete, ali pa recimo na ženske ter dekleta. Foto: D. Medved

Več o prireditvi na 14. strani.

ODGOVORNOST MEXXOVIH KOMUNISTOV

Delegati 538 komunistov iz 51 osnovnih organizacij ZK, ki delujejo v 15 delovnih organizacijah SOZD Merx, so minulo sredo na akcijski programski konferenci začrtali smeri akcije v bitki za uresničitev razvojnega načrta SOZD Merx.

S to, novo metodo dela, so želeli jasno opredeliti naloge vseh delavcev v SOZD Merx pri uresničevanju obeh temeljnih aktov SOZD - samoupravnega sporazuma o združevanju v SOZD in razvojnega načrta za tekoče srednjeročno obdobje. V dobro pripravljene razpravi so opozorili predvsem na zahtevnost nalog, ki jih čakajo v prizadevanjih za zagotovitev ustreznih količin hrane in kakovostne oskrbe prebivalcev v 20 občinah, kolikor jih s svojo dejavnostjo oskrbujejo.

Težav ni malo. Kažejo se v pravi anarhiji na področju cen, pa v še vse preveč prevladujočih kupoprodajnih podjetniških odnosih, neizenačenem družbenoekonomskem položaju delavcev v primarni kmetijski proizvodnji, predelavi in trgovini, problemih vezane trgovine in podobno. Zato so menili, da bo nujna odločna in odgovorna, ter predvsem enotna akcija vseh komunistov. Merilo uspešnosti njihovega dela pa bo predvsem izpolnjevanje zahtevnih nalog iz srednjeročnega razvojnega načrta.

BS

MESEC PREGNANCEV

NI POZABLJENO

Pot v neznanu je rodila bratstvo

Če katero, potem je zlasti letošnje jubilejno leto začetka upora jugoslovanskih narodov in narodnosti proti okupatorjem tisto, ki spodbuja razmišljanja, ki bolj kot kateri koli drugi čas sili k obujanju spominov. Tako tudi na tisoče in desetisoče slovenskih pregnancev, pa naj jih je pot vodila v Srbijo, na Hrvaško, v Bosno ali drugam, tudi v daljne dežele Nemčije.

Junij 1941. leta je tisti mesec, ko so stekli dogodki, ki jih je s seboj prinesel nemški okupator in jih je tu začel izvajati nad slovenskim življenjem, da bi napravil to deželo nemško. Okupator je pogljal v tek peklenski načrt, da bi s Štajerske in Gorenjske pregnal okoli 260.000 Slovencev.

Že mesec dni po napadu na staro državo je bila pri šefu civilne uprave v Mariboru konferenca o izgonu Slovencev v Srbijo. Predvideno je bilo, da naj bi ta genocidna akcija potekala v treh etapah.

Ne glede na to, da je njeni tvorca predvsem zaradi vse močnejšega oboroženega odpora niso izpeljali tako kot so si jo zamislili, je bila udarec v polno. Na tisoče in desetisoče ljudi je moralo s kovčkom v roki na pot v neznanu.

Ves čas po prihodu, je okupator polnil zapore, v Celju tudi kapucinski samostan, z ljudmi, ki so bili po zaslugi domače pete kolone že dolgo na posebnih seznamih. Zapornike so vozili iz vseh krajev našega območja.

Kmalu za tem so prišle na vrsto tudi njihove družine. V glavnem so jih odgnali v meljsko vojašnico v Mariboru in pozneje tudi v grad Rajhenburg. Od tod so zatem vozili vlaki. Dva do tri na teden. Prvi je iz Maribora odpeljal sedmega junija.

Začela se je pot polna bolečine in negotovosti, sicer pa tudi pot, ki je po zaslugi srbskih, hrvaških in bosanskih gostiteljev skovala odliko, na katero okupator ni računjal. V teh težkih dneh se je utrdilo prijateljstvo in bratstvo, vrlina, ki živi še danes. V zvezi s pregnanci tudi ob vsakoletnih vlakih bratstva in enotnosti.

M. BOŽIČ

VISOKI ODLIKOVANJI JOŠTOVIMA

V petek popoldne je v restavraciji hotela Evrope v Celju član sveta federacije Franc Leskošek-Luka izročil Melhiorju in Darinki Jošt visoki odlikovanji - Red zasluga za narod z zlato zvezdo, kot priznanji za njuno pomembno delo ne samo v času pred izbruhom druge svetovne vojne, marveč tudi med vojno in po njej. Med udeleženci lepe svečanosti so bili tudi Vida Tomšič, Lidija Šentjura, Milan Apih ter vsi najvidnejši predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta ter celjskih občinskih družbenopolitičnih organizacij kot Jože Marolt, Venčeslav Zalezina, Peter Šprajc, Tone Rožman, Aleš Ilc, Franc Vrbnjak, Darko Končan in drugi.

Več na 5. strani.

MB

GOSPODARSKA STABILIZACIJA

ŠE BO VROČE!

Z več zagnanosti nad motnje

Naslov še zdaleč nima samo sezonskega, koledarskega pomena, ampak dobro odseva vso zaskrbljenost predsedstva SFRJ, ki je na svoji zadnji seji sprejelo vrsto pomembnih sklepov. Vsi se nanašajo na uresničevanje gospodarske stabilizacije. Dejstvo je namreč, da so osnovni tokovi na področju tržišča in cen, kakor tudi ekonomskih odnosov s tujino, še vedno neugodni. Se pravi: še nam bo vroče, morda še malo bolj zaradi tiste naivne jugoslovanske, češ, bo že kako šlo. Prav nič ne bo šlo, če ne bomo bolj zagnano prišli v roke in na svoja pleča stabilizacijske naloge.

Visoka rast cen in življenjskih stroškov ter nenehno

naraščajoča inflacija, hkrati pa še slabšanje odnosov v menjavi s tujino, vse to je izraz resnih gospodarskih motenj, ki jih bo treba odločne in resneje odpravljati.

Letos so še posebno pomembne naslednje naloge: doseganje načrtovane rasti proizvodnje, zlasti v industriji in kmetijstvu, in to predvsem tistih dejavnosti, ki največ prispevajo k izpolnjevanju nalog, sprejetih s plačilno bilanco države, dalje, redna preskrba proizvodnje in trga z vsem najbolj potrebnim ter na osnovi tega uresničevanje predvidene rasti zaposlenosti in omejevanja rasti cen.

Posebno odgovornost za izpolnjevanje poslovanja gospodarstva za vzpostavljane skladnejše gospodarske sestave in smotrne delitve dela, za uresničevanje začrtane politike cen in gospodarskih odnosov s tujino imajo gospodarske zbornice, samoupravne interesne skupnosti s področja gospodarstva in skupnosti za poslovno in plansko sodelovanje.

Hkrati z bolj zagnanim bojem za gospodarsko stabilizacijo, preusmerjanje proizvodnje in investicij, povečanjem gospodarske ponudbe in dohodkovnih motivacij ter z odločnim izkoreninjanjem pojavov, da lastne poslovne neuspehe in izgube skoraj že praviloma valimo samo na druge, na družbo oziroma državo, bi morali v združenem delu in občinah pretehtati vse gospodarske in socialne probleme.

MITJA UMNIK

ŠPORTNI NOVINARJI V ŽALCU

Jutri se bodo zbrali v Žalcu delegati združenja športnih novinarjev Jugoslavije na svoji letni skupščini. Iz vsake republike je po pet delegatov in iz obeh pokrajin po trije. Novinarji bodo prispele v Žalec v dopoldanskem času, se nastanili v hotelu Rubin, nato pa jim pripravljajo sprejem na občinski skupščini, kjer jih bosta pozdravila predsednik skupščine Vili Petek in predsednik Izvršnega sveta občinske skupščine Jože Jan.

Po sprejemu bodo športne novinarje odpeljali na ogled tovarne nogavic na Polzeli, zatem pa še do Braslovč, kjer si bodo ogledali kompleks smučarskih skakalnic in prisostvovali skokom na plastični skakalnici. Po povratku si bodo ogledali še Rimsko nekropolo v Sempetru.

Popoldne ob 16. uri bo letna skupščina, kjer bodo pregledali dosedanje delo in sprejeli nov program za naslednje obdobje. Izvolili bodo tudi novega predsednika Združenja športnih novinarjev Jugoslavije. Letos daje kandidata Slovenija, predlog pa je za znanega

športnega delavca in športnega novinarja, urednika športa v Delu, Evgena Berganta.

Športni novinarji si bodo med bivanjem v Žalcu ogledali tudi športni center.

TV

USPEH V KVALIFIKACIJAH?

V soboto zvečer bo ponovno bučno v hali Golovec, saj bo v njej povratna rokometna tekma za vstop v I. zvezno ligo med Proleterjem iz Zrenjanina in Aerom Celje. Pred celjskimi rokometarji je po le-

TV

VELENJE PREDLAGA

TITOVO VELENJE

Poimenovanje 10. oktobra

Ze pred časom je bila podana pobuda, da naj bi v vsaki republiki v Jugoslaviji poimenovali eno mesto po tovarišu Titu. V Sloveniji je ta čast pripadla Velenju, ki je pripravilo vse potrebno, da bi ga uvrstili med kandidate za dobitvev tako laskavega imena.

Delovni ljudje in občani Velenja smo s svojim dosežanjem delom in rezultati dokazali, da znamo in hočemo uresničevati tisto, kar v praksi pomeni boriti se za uresničevanje Titovih idej o samoupravljanju in Titove vizije razvoja naše samoupravne socialistične družbe.

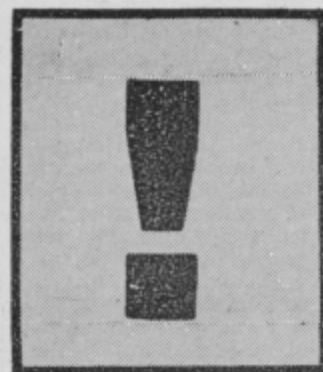
V Velenju so z vso potrebno resnostjo pristopili k pripravi predloga, da bi uspeli v naši republiki dobiti tako veliko in pomembno ime, kot je ime tovariša Tita. Ob tem pripravljajo še celo vrsto drugih akcij, ki naj bi tudi obeleževale potreben odnos do tovariša Tita.

Velenjčani so torej pripravili svoj predlog in ga že tudi posredovali dalje. Predlagajo, da naj bi za novo ime Velenja sprejeli naziv TITOVO VELENJE. Poimenovanje naj bi opravili ob letošnjem občinskem prazniku 10. oktobra.

Člani odbora so menili, da je predlog Velenja v skladu s pobudo predsedstva SFRJ in da se v vsaki republiki v Jugoslaviji poimenuje eno mesto po tovarišu Titu. Velenje pa je glede na zgodovinski razvoj in razvoj po vojni skupaj s prebivalci vse Šaleške doline in vse Slovenije dokazalo da z delovnimi uspehi potrdilo neomajno pripadnost v vseh naporih za izgradnjo samoupravne socialistične in Titove Jugoslavije.

Zdaj so člani koordinacijskega odbora sklenili predlagati predsedstvu republiške konference SZDL Slovenije, da prouči predlog Velenja.

T. VRABL

LANI JE BILO V SLOVENIJI 62 PREKINITEV DELA

Po podatkih RK za delo je bilo lani v republiki 100 konfliktnih primerov, od katerih jih je bilo 62 ocenjenih kot prekinitvev dela, 36 kot izsiljen sestane, 2 pa sta bili nepomembni.

Analiza prekinitvev dela kaže na veliko razpršenost, saj je do prekinitvev prišlo v 30 občinah. V prekinitvah je sodelovalo skupaj 1735 ljudi, ali 38 delavcev v poprečju, oz. 0,22% od skupnega

števila zaposlenih. Prekinitve so trajale od 3 do 7 ur v 22 primerih, od 1 do 3 ur v 18 primerih, 1 dan v 10 primerih itd. Največ prekinitvev dela - 60% - je bilo v industriji in rudarstvu.

Leta 1979, ko je bilo število prekinitvev dela približno enako, je bilo izgubljenih 10.173 delovnih ur, lani pa le 7.053.

V 41 primerih je bil osnovni povod za prekinitvev dela osebni dohodek, v devetih primerih slabi pogoji dela, sledijo povečane norme (6 primerov), itd.

Podatki kažejo, da je bila intenzivnost pojavov prekinitvev dela v preteklem letu precej manjša. Zmanjšano je bilo tudi število udeležencev (največ jih je iz neposredno proizvodnje). Do prekinitvev dela po pravilu prihaja le v enem delu tozda in to tam, kjer so OD manjši od povprečja v gospodarstvu, oz. v panogi. V nobenem primeru ni prišlo do poškodbe družbene lastnine ali javnih manifestacij.

(TANJUG)

III. KONGRES SAMOUPRAVLJALCEV

KAJ SMO DOSEGLI MED 2. IN 3. KONGRESOM

10 let je kratko pa tudi dovolj dolgo razdobje - vse pač odvisno od tega, kakšni cilji so bili za ta čas postavljeni. Za Jugoslavijo je zadnje desetletno obdobje razmejeno med 2. kongresom, ki je bil 1971 leta v Sarajevu in 3., ki se danes končuje v Beogradu. To obdobje ni dolgo z vidika, da je Jugoslavija naredila skok iz popolne nerazvitosti v vrste srednje razvitih držav. Za doseganje določenih ciljev pa je desetletno obdobje še vedno premalo. Da pa bi naše korake k tem ciljem pospešili, je potrebno zasedanje 3. kongresa.

2. kongres se je odvijal v trenutku, ki je bil za naš nadaljnji samoupravni razvoj v mnogočem prelomnega značaja. Zaradi močnega etizma in tehnobirokratskih vplivov, zaradi še nerazrešenih odnosov v federaciji, nismo mogli dosegati ustreznega družbenega razvoja. 2. kongres je v tem smislu pomenil odločen korak, čez nekoliko let osmišljen v ustavi in zakonu o združenem delu.

Pri sklicu za 3. kongres je veljala osnovna ideja, da bi težko kaj novega dodali sedanemu Zakonu o združenem delu, vzpodbuditi pa je treba dosledno izvajanje njegove vsebine.

10 let je bilo torej prekratko obdobje, da bi obračunali z negativnimi pojavi, o katerih je malo prej tekla beseda. Saj je po sprejetju Ustave in Zakona o združenem delu bila akcija subjektivnih družbenih sil večkrat neučinkovita in ni bila vedno usmerjena na prava žarišča problemov. Zato je moral 3. kongres, ki se danes končuje v Beogradu, odgovoriti na vprašanje kako dalje razvijati samoupravljanje, pri tem pa seveda vzeti

pod lupo vse tisto kar je bilo in vse tisto, kar ni bilo storjenega v minulem desetletju. 3. kongres, danes že lahko govorimo o preteklem času, se je odvijal v času, ko se naša država in kakor tudi vrsta drugih v svetu sooča z resnimi ekonomskimi težavami. Zaradi tega obstaja močna potreba, da se samoupravljanje pokaže kot sistem, ki učinkovito deluje tudi v težkih časih.

Na osnovi najnovejšega popisa ima Jugoslavija danes 22 in pol milijona prebivalcev, kar je za dva milijona več kot pred 10. leti. Družbeni proizvod se je od 2. kongresa pa do začetka tega leta povečal za 50 odstotkov na prebivalca ali za 73 odstotkov v svojem absolutnem znesku. Osnovna sredstva v gospodarstvu so podvojenjena, tehnična opremljenost oziroma vrednost delovnih sredstev na zaposlenega je večja za 50 odstotkov. Leta 1971 je bilo v Jugoslaviji 3,5 milijonov zaposlenih, sedaj jih je 5,7 milijona. Razen letošnjega in lanskega leta je družbeni standard v vseh prejšnjih letih hitro naraščal, čeprav je še okoli 500 tisoč družin brez lastnega stanovanja. Pred 10. leti je bilo na novo zgrajenih preko 5 milijonov stanovanj, danes jih je 6,3 milijona. To pomeni, da smo letno zgradili okoli 130 tisoč stanovanj. Ob tem pa je seveda potrebno povedati tudi to, da gradimo vedno bolj udobna stanovanja in da je površina po gospodinjstvem članu vse večja.

Ob koncu prejšnjega desetletja je bilo pri nas nekaj manj kot milijon avtomobilov, danes jih imamo dva milijona. Število traktorjev v kmetijstvu je za sedemkrat večje kot pred sedmimi leti, upada pa tudi število nepismenih.

Vse to so podatki, ki mnogo povedo, še vedno pa ne dovolj, da bi lahko izrazili vse bogastvo notranjega razvoja naše družbe. Naša moč pa je bila vedno v tem, da gle-

damo naprej in da se ne zadovoljujemo z obstoječim stanjem. Zato je minulo desetletje za nas samo en korak, drugega je treba šele storiti. Tretji kongres ga mora pospešiti.

KONGRES V ŠTEVILKAH

Danes, ko končujejo delo delegati na 3. kongresu samoupravljalcev Jugoslavije, je prav, če povemo o kongresu tudi nekaj zanimivih podatkov.

Na kongresu je sodelovalo 1819 delegatov in gostov. Kongres je deloval na treh osnovnih področjih: odločanje delavcev v združenem delu o pridobivanju in delitvi dohodka, samoupravno povezovanje in združevanje kot poglavitni dejavniki družbene reprodukcije in združeni delavci v delegatskem sistemu. Vsa ta tri področja pa so združena v en sam naslov: združeno delo v boju za socialistično samoupravljanje in družbeni razvoj.

Na kongresu je 1739 delegatov, od tega jih je iz združenega dela 1405, iz republik in pokrajin 160, iz JLA 10, iz civilnih struktur JLA 10, iz vrst delavcev na začasnem delu v tujini 50, članov odbora za pripravo kongresa, ki imajo status delegata pa je 104.

Od skupnega števila predstavljajo delegati delavci iz neposredne proizvodnje 40 odstotkov. V primerjavi z 2. kongresom to pomeni opazno povečanje, saj jih je tedaj bilo le za 24 odstotkov.

Med delegati je 1258 moških in 471 žensk. Glede na strokovno kvalifikacijo je struktura naslednja: 302 visokokvalificirana delavca, 349 kvalificiranih, 26 polkvalificiranih in 18 nekvalificiranih. Z visokošolsko izobrazbo je 489 delegatov, višjo 183, s srednjo 336 in nižjo 26 delegatov.

Po poklicih pa so zajeti takole: 269 je inženirjev in tehnikov, 132 ekonomistov in pravnikov, 61 zdravnikov in drugih medicinskih delavcev, 101 prosvetnih delavcev, 7 znanstvenikov, 27 veterinarjev in agronomov, 247 družbenopolitičnih delavcev, 65 delavcev iz administracije ter 22 študentov in dijakov. Delegati iz združenega dela, ki jih je 1405, so bili izvoljeni po načelu en delegat na 4000 zaposlenih.

Od skupaj 50 delegatov naših delavcev na začasnem delu v tujini je 43 delegatov iz klubov jugoslovanskih delavcev, 7 jih je iz temeljnih organizacij, ki izvajajo dela v tujini. Jugoslovanski delavci na začasnem delu v tujini in ti, ki opravljajo delo v tujini za svoje tozde, imajo letos na 3. kongresu prvič status delegata in ne gosta.

43 delegatov, ki zastopajo okoli 800 tisoč zaposlenih delavcev v tujini je prišlo domala iz vseh držav iz Zahodne Evrope. Tako jih je prišlo na kongres iz ZRN 20, iz Avstrije 8, iz Francije 4, iz Švedske in Švice po 3, iz Nizozemske, Belgije, Luxemburga, Danske in Norveške pa po 1 delegat. Med delavci, ki opravljajo delo v tujini za svoje tozde, pa so bili izbrani po en delegat iz Iraka, Sovjetske zveze, Kuvajta, Libije, Češkoslovaške, Zvezne republike Nemčije in Nemške demokratične republike.

Poleg vseh že naštetih delegatov je na kongresu tudi 80 gostov, veteranov delavskega in sindikalnega gibanja Jugoslavije, torej iz vsake republike in pokrajine po deset.

Vsa sporočila za kongres so bila natiskana že prej in razdeljena na tri knjige, ki so jih delegati dobili že pred kongresom. Tako je bilo namenjeno kongresu 124 sporočil in sicer iz BiH 17, Črne gore 11, Hrvaške 8, Makedonije 15, Slovenije 20, Srbije 43, Kosova 10 in Vojvodine 13.

SOCIALNA VARNOST V CELJSKI OBČINI

PREPREČEVATI VZROKE

Tesna povezanost sociale s stabilizacijo

V celjski občini so v preteklosti, predvsem pa v sprejetju srednjeročnih planskih dokumentov, ki podrobneje usmerjajo družbenoekonomski razvoj občine do leta 1985, v največji možni meri uveljavili načela celovite in aktivne socialne politike.

To so bila tudi izhodišča za razpravo, ki je pred kratkim potekla na predsedstvu občinskega sindikalnega sveta ter občinski konferenci socialistične zveze v Celju.

V sedanjih pogojih gospodarjenja in stabilizacijskih prizadevanjih so izpostavili naloge in cilje, s katerimi nenehno izboljšujemo življenjske razmere delavcev in občanov ter krepimo njihovo socialno varnost. Usmeritev pa ni v blažitev posledic socialnega razlikovanja, pač pa v preprečevanju in odpravljanju le-tega. To pomeni, da se ne bo večalo število upravičencev najrazličnejših socialnovarstvenih pomoči, ampak tako, da se bo z odvisnostjo od ustvarjenega dohodka, s krepitvijo načela delitve po delu in doseženih rezultatov dela, zagotav-

ljala potrebna ekonomska in širša socialna varnost zaposlenih delavcev in njihovih družin.

Je pa celotna socialna politika in zagotavljanje socialne varnosti delavcev in občanov tesno povezana z ustaljenimi prizadevanji. Sedanja gospodarska nestabilnost je temeljni vzrok za upadanje življenjskega standarda delavcev in razraščanje nepravilnih socialnih razlik, zato si moramo najprej prizadevati za dosledno uresničevanje stabilizacijskih prizadevanj. V okviru le-teh bomo namenili posebno pozornost delavcem z najnižjimi osebnimi dohodki, predvsem v neposredni proizvodnji. Njihov položaj bomo izboljševali z boljšo organizacijo in ustreznim vrednotenjem proizvodnega dela. To pa ne pomeni uravnilovke, saj bi s tem dušili dobro delo in gospodarjenje pri drugih delavcih, ampak delitev po delu in rezultatih dela.

V večini organizacij združenega dela in krajevnih skupnostih do sedaj niso posvečali dovolj pozornosti zagotavljanju socialne varnosti občanov in delavcev.

Probleme socialne politike pogosto zožujemo le na nekatera vprašanja (stanovajska problematika, socialne pomoči), medtem, ko druga tudi zelo pomembna še vedno zanemarjamo. Prizadevanja morajo teči v tej smeri, da bodo socialnovarstvene naloge sestavni del razvojnih, investicijskih in drugih načrtov združenega dela in krajevnih skupnosti.

Po načelih solidarnosti z združevanjem in razporejanjem sredstev v samoupravnih interesnih skupnostih socialnega varstva bodo tudi v bodoče reševali in zagotavljali socialno varnost vsem tistim, ki si z lastnim delom niso sposobni ustvariti osnovnih pogojev za življenje in vzdrževanje otrok. Pri tem pa je potrebno vsekakor imeti pred očmi načelo, da delavec ne sme s svojim delom zaslužiti manj kot dobitnik družbene denarne pomoči.

ZDENKA STOPAR

NOVI tednik

razpet med zemljo in službo. Mož, kateremu v mladosti ni bilo lahko, pa se kljub temu ni nikoli pritoževal. Bil je tudi med prvimi jugoslovanskimi brigadirji, ki so s krampi in lopatami, predvsem pa neizmerno voljo, začeli z obnovo porušene domovine.

»Bilo je leta 1946 na progi Brčko-Banovići. Takrat sem tudi prvič srečal tovariša Tita, ki nas je prišel obiskati. Zraven je bil tudi Jure Krašovec, novinar, ki je za to priložnost spisal tekst in ga je tovarišu Titu povedala brigadirka iz okolice Laškega. Bili so to nepozabni trenutki...»

Po vojni se je Milan Senica ukvarjal s številnimi stvarmi, največ delal v kmetijstvu in po zadrukah, kjer so bili takrat težki časi. Zraven se je še izobraževal, kar pa je bilo prostega časa pa je porabil za branje...

»Rad veliko berem, to mi je najdražje. Knjige so takšen svet, ki te bogati in siromak je tisti, ki ne bere.«

Milanova literatura so težja, zahtevnejša dela,

OBRAZI

med drugim na veliko prebira tudi Kardelja. Tisti čas, ko ga ima na voljo med delom na zemlji in službo izrabi za branje ali pisanje pesmi. Ob prvi obletnici Titove smrti je napisal daljšo pesem, ki so mu jo tudi objavili v glasilu, ki ga izdaja delovna organizacija VAR-NOST in kjer je v celjski enoti tudi zaposlen kot varnostnik. Kadar ni na delu v Kovinotehni, doma kmetuje. Malo je rok, da bi postorile vse na zemlji, ki zahteva »celega« človeka.

Milan ne pozna lenarjenja in vsako uro resnično nadvse pametno uporabi. Na delovnem mestu ga imajo radi, ker je pošten in vreden, kajti delo varnostnika razume kot varovanje naših skupnih dobrin, ki smo jih pridobili na težek način.

Ko bo odšel v pokoj mu bosta ostala zemlja, branje in pisanje pesmi.

T. VRABL

MILAN SENICA

Je eden izmed tistih, ki jih vse premalo predstavljamo širši javnosti predvsem zato, ker so že vrsto let ob aktivnosti pošten in neizmerno skromni. Nikoli se ne poskušajo siliti v ospredje, v »prve« vrste, pač pa svoje delo natančno in vestno upravljajo tam, kjer so.

Eden izmed takšnih je prav gotovo Milan Senica iz Ponikve pri Grobelnem. Drobno mož z nekaj več kot petdesetimi leti, mirnega pogleda in tihega govorjenja. Mož, ki je

KOZJE

ZA KAPLJICE GORIVA

Nova bencinska črpalka lep Petrolov uspeh

V torek so svečano predali namenu novo bencinsko črpalko v Kozjem, ki je veljala milijardo dvestotisoč dinarjev. Tako je Kozjansko dobilo ob dosežanju bencinskega servisa v Podčetrtku, še črpalko v Kozjem, v gradnji pa je tretja, v Bistrici ob Sotli.

Bencinska črpalka je bila v Kozjem že prej. Do maja me-

seca 1977. leta jo je imel v lasti KK Hmezad - Enota Smarje pri Jelšah, od takrat dalje pa jo je prevzel Petrol, tozdr Trgovina na drobno, Celje. Stara črpalka ni ustrezala zahtevam časa, zato so jo zaprli in nadomestna gradnja je dala novo. Samoupravni organi DO Trgovina z naftnimi derivati in tozdr Trgovina na drobno Celje so se

odločili za nadomestno gradnjo zaradi tega, ker so se v polni meri zavedali, da je potrebno vlagati v manj razvita območja. V nov bencinski servis so jih prisilile tudi okoliščine. V lanskem letu je bila namreč rekonstruirana regionalna cesta maršala Tita in ta poseg je glede na lokacijo stare bencinske črpalke tako spremenil njeno okolje, da so morali tudi rjevo lokacijo podrediti novi podobi, ki jo je cesta vtisnila celotnemu kraju.

Bencinska črpalka v Kozjem je povsem novega tipa, prilagojena manjšemu obsegu poslovanja, seveda pa ustreza vsem tehničnim, prometnim, varnostnim in ostalim zahtevam. Odrpta bo vsak dan od 7. do 19. ure, z dežurstvom od nedeljah in praznikov in sicer po tri ure. Gradbena dela je izvajal Ingrad tozdr Rogaska Slatina. Nedvomno je bencinska črpalka v Kozjem pomembna pridobitev za razvijajoči se kraj, kjer je tudi vedno več kmetijske mehanizacije, mnogo pa si tudi obetajo od turizma.

MLADI IZ ZRN NA OBISKU

Sestlanska mladinska sindikalna delegacija iz zahodnonemških mest Singena in Konstanz bo kanes pripela na tridnevni delovni in prijateljski obisk v Celje. Delegacijo bo sprojel Jože Marolt, predsednik Skupščine občine Celje, nato pa bodo gostje obiskali Tehniško šolo in Gimnazijo v Celju ter SKIMC Store, saj jih zanima predvsem naše usmerjeno izobraževanje, stipendiranje in ostala problematika mladih. V soboto bodo mladinci iz Zahodne Nemčije obiskali delovno organizacijo Toper in se s tamkajšnjimi sindikalnimi delavci ter mladino oziroma Toprovimi stipendisti, pogovarjali o povezovanju DO z izobraževalnimi ustanovami, o zaposlovanju in o stipendijski politiki.

Obisk mladincev sindikata iz Singena in Konstanz sodi v program vsakoletne izmenjave obiskov mladih predstavnikov zahodnonemških sindikatov in OSS Celje ter OK ZSS Celje.

M. A.

MOZIRJE

NI ARONDACIJ

Problem z zamočvirjeno zemljo

Razprava o uresničevanju nalog na področju kmetijstva v posebnih poudarkom na zemljiški politiki v moziški občini, ki je tekla na nedavni razširjeni seji članov osnovne organizacije zveze komunistov pri Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi je odprla nešteto problemov, ne toliko tistih, ki zadevajo proizvodnjo samo, marveč veliko bolj one, ki so vezani na kmetijsko zemljiško politiko.

Boleča je ugotovitev, da so se v preteklih letih hitro zmanjševale površine za kmetijsko proizvodnjo. Zaraščanje z gozdovi in grmičevjem ter še posebej urbanizacija so imeli negativni vpliv. Sicer pa je treba zapisati še to, da so v občini posvečali premalo pozornosti izboljševanju zemljiške strukture in izboljševanju rodovitnosti tal. Velika razdrobljenost zemljiških parcel v dolinskem predelu je huda ovira za produktivnej-

še pridelovanje. Večjih arondacij, še manj komasacij, v preteklem srednjeročnem obdobju ni bilo. Opravljenih je bilo le okoli štirideset medsebojnih zamenjav v skupni izmeri nekaj več kot 20 ha.

Proces zaokroževanja zemljiških kompleksov močno zavira trdno zakoreninjena lastniško posestniška miselnost starejših gospodarjev, medtem, ko mlada generacija, na vso srečo, kaže drugačen odnos do tega vprašanja in celo zahteva arondacije.

Iz programskih smernic hidromelioracijskih del je očitno, da je v moziški občini več kot 500 ha zamočvirjenih zemljišč, potrebnih osušitve in agromeliorativnih posegov. Toda za ta dela je potreben tudi denar, ki ga v občini vsaj zaenkrat ni, zlasti pa ne toliko, da bi lahko osušili vsaj polovico zamočvirjenih površin.

MB

KAKO RAZUMEMO STABILIZACIJO

SLOVENSKE KONJICE

V LIPU: NIKOLI NI TAKO DOBRO, DA NE BI MOGLI BITI BOLJŠE

V delovni organizaciji LIP v Slovenskih Konjicah, kjer izdelujejo vse vrste izdelkov iz čistega lesa nadvse uspešno, niso nikoli zadovoljni z doseženim, kar zlasti velja za kakovost izdelkov. Dan, v katerem niso naredili prav nobene izboljšave, je za njih izgubljen. Da je res tako, priča že podatek, da so v desetih letih vsako leto povečali storilnost za 10 odstotkov, torej je sedaj kar za 100 odstotkov višja! Vse kaže, da bo tudi letos tako, saj so v prvih štirih mesecih povečali storilnost za 3,5 odstotka - z manj delavci so naredili več.

Ne samo, da prodaja njihovih izdelkov, ki jih veliko izvozijo, zahteva kakovost, tudi kriza s surovino jih sili, da ves njihov razvoj temelji na kakovosti, na izrabi vsakega kosa lesa do konca. Vsako leto uvajajo nove izdelke, pri tem pa jim je glavno merilo, narediti bolj kakovostne izdelke v enakem času. Pri njih ni razgovora, ni sestanka brez pogovora o kvaliteti. Vsakemu delavcu je že prišlo v kri razmišljanje, kako bi lahko delovni proces izboljšal. Ne na peščici strokovnjakov, na prav vseh temelji razvoj. Posamezniki, samoupravni organi, družbenopolitične organizacije in organi upravljanja so neločljivo povezani v vsakodnevni bitki za doseganje planskih obveznosti, za tehnične izboljšave, za red in disciplino pri delu, za dobro in vedno boljše delo. Z vsem tem pa tudi za boljši osebni dohodek. Vsak odstotek večje produktivnosti prinaša večji osebni dohodek. Delavci se tega zavedajo, tako kot se tudi zavedajo, da lahko

v tej svoji delovni organizaciji najdejo še veliko več kot delo samo.

Le malo je delovnih organizacij, kjer bi imeli tako razvito družbeno življenje. Delavci se vključujejo med gasilce, strelce, v dve folklorni skupini, pevski oktet, dva pevstva zborov, pa še ansambel! Tako ni čudno, da je že deset let fluktuacija delavcev minimalna. Ob vsem tem imajo še odlično urejeno družbeno prehrano, pa letovanja delavcev, pa športna tekmovanja, v katerih se delavci med sabo dobro spoznavajo in se še bolj celovito zavejo, da so en kolektiv, ena delovna organizacija in da je od slehernega odvisno njena nadaljna rast in razvoj.

V COMETU MODERNIZACIJA IN ZAVEST

Največji Cometovi temeljni organizaciji Coflex se tudi letos obrestujejo lanska vlaganja. Modernizacija oziroma avtomatizacija omogoča ob zmanjšanem številu zaposlenih večjo proizvodnjo, tako fizično kot tudi finančno. Zlasti ugodni so finančni rezultati, kar je odraz prehoda težkih na lahke izdelke.

Velika angažiranost družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov pa ima pri Cometovih dosežkih pomembno vlogo. S svojim vzgledom, besedami, razlagami, z vzpodbujanjem in drugimi oblikami dela so dosegli med delavci zaved, da je le z večjim številom proizvodov v osmih urah mogoče doseči večji zaslužek. S tem spoznanjem se je povečala storilnost in z njo tudi osebni dohodki delavcev. Količinsko so pravzaprav dosegli, kar je zaenkrat mogoče, zato bodo v r. a. prej skušali storiti čim več za večjo kakovost izdelkov.

Podobno kot v Coflexu dosejajo uspehe v Opekarni Loče s proizvodnjo impregniranih steklenih diskov ter v Coneku s predelavo odpadnih surovin in pripravo surovin za proizvodnjo brusov.

KONUS STROKOVNO IN SAMOUPRAVNO ENOVIT

Res, dobri poslovni rezultati v Konusu niso skrivnost, kot tudi to ne, da jih dosegajo z modro preusmeritvijo. Vendar pa ne zvišujejo produktivnosti samo prav izbrani programi. Tu je še vrsta vzporednih aktivnosti, v katere so tesno vpeti vsi delavci, zlasti pa seveda samoupravni organi in družbenopolitične organizacije. Temeljne organizacije letno izdelujejo stabilizacijske programe. Stabilizacija pa pomeni v Konusu večjo produktivnost, predvsem pa večji izvoz. Realizacijo teh programov sprotno preverjajo, so pa tudi neločljivo povezani s sistemom nagrajevanja. Poglejmo primer. Nepričakovano se je pojavila potreba po večjem obsegu proizvodnje opetnic. Tega ne rešujejo z novimi zaposlitvami, pač pa z dodatno stimulacijo zaposlenih delavcev, stimulacija, ki je odvisna tako od količine kot kakovosti opetnic. Storilnost se je povečala in potrebe lahko pokrivajo.

Tudi nadaljnje Konusovo delo temelji na dobrih programih, na kvalitetni proizvodnji, na ekonomični porabi osnovnih materialov, na stabilizacijskih programih, o katerih se odločajo delavci na zborih, na oblikah nagrajevanja, na vključevanju slehernega posameznika v realizacijo planov, pa tudi borbi, da bi s sovlaganji v domačo bazično industrijo imeli vsaj del potrebnih osnovnih materialov zagotovljenih doma.

MILENA B. POKLIČ

POGLED V SVET S kovinotehno

Bani Sadrov politični zaton

Položaj je videti neverjeten, a je zelo zelo resničen. Država je v krvavi vojni, toda vojna kakor da ni glavna skrb. Poglavitna skrb je namenjena političnim obračunom, med njimi predvsem obračunu s politikom, ki je bil do srede minulega tedna še vrhovni poveljnik vojske in ki je uradno še zmerom predsednik republike.

Gre seveda za Iran in za Abolhasana Bani Sadra. Ko to pišemo, je še predsednik in še živ, čeprav množice pod oknom njegovega prebivališča kličejo smrt nadenj.

Bani Sadra so lani na pomlad z veliko, 75-odstotno večino izvolili za predsednika republike. Toda zaradi zapletene in počasne procedure je bil umeščen za predsednika šele julija. Kmalu zatem pa se je razvnel na iranskem političnem prizorišču, bolje rečeno v vodstvu države, ki je nastala s strmoglavljenjem osovražene monarhije, šaha Reza Pahlavija, spor, ki se je čedalje bolj zaostroval in se zdaj - vsaj prehodno - končuje s politično likvidacijo predsednika republike.

Spor je nastal zaradi vprašanja, kolikšno oblast naj ima vlada, kolikšno predsednik republike, kolikšno pa drugi vzvodi nove oblasti. Vlada Alija Radžajaja, ki je izšla iz islamskega parlamenta, v katerem imajo večino poslanci islamske klerikalne stranke ajatole Beheštija, se je od svojega prvega koraka naprej spo-

padala z Bani Sadrom, ki je počasi, včasih pa sploh ne dajal soglasje za imenovanje posameznih ministrov. Tako je položaj zunanjega ministra še zdaj, po devetih mesecih formalno nezaseden: premier je vršilec dolžnosti tega resora.

Bani Sadr je ne samo ovrnil delo vlade, marveč je Radžajaja in njegove ministre večkrat javno označil kot nesposobne.

In ko je vrhovni iranski verski in svetni vodja Homeini marca zaukazal premirje - nobenih medsebojnih obdolži-

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

tev v javnosti - je bilo to kratkotrajno. Podtalni boj med dvema glavnima strujama v vodstvu iranske islamske revolucije se je kaj kmalu spet razvnel v javnosti.

Homeini, ki je dotlej kazal nekakšno bolj ali manj uravnovešeno podporo obeh taborov, se je čedalje bolj ohlajal do Bani Sadra.

Temu so sledili udarci zoper predsednika. Nezaupnica v odboru treh predstavnikov, ki naj bi razsojal o sporu. Prepoved Bani Sadrovega dnevnika - "Islamska revolucija". Napadi na njegove aktiviste. Napadi na Bani Sadra samega, da krši ustavo. Sprejem zakona v skupščini, s katerim so mu vzeli nekatere ključne

pristojnosti. Javna obsodba iz ust Homeinija samega, ki Bani Sadra sicer ni imenoval, a je vsakdo vedel, na koga letijo ostre besede. In naposled odvzem položaja vrhovnega poveljnika vojske.

Ko to pišemo, teče razprava v skupščini o politični ustreznosti Abolhasana Bani Sadra. Če bo večina poslancev za odstavitev Bani Sadra, potlej ga bo, kot vse kaže, imam Homeini razrešil.

Ni dvakrat reči, da si bodo predsednikovi nasprotniki na vse kriplje prizadevali, da bi ga postavili tudi pred islamsko sodišče.

Z odstranitvijo Bani Sadra pa islamska revolucija v Iranu v resnici ne bo okrepljena. Samo še bolj islamsko klerikalno pobarvana bo. In notranji spori se bodo v tej 36-milijonski deželi še zaostriili. Orožja namreč nimata samo redna vojska in vladna revolucionarna garda. Orožje imajo skrito tudi druga, opozicijska gibanja. Ne samo Kurdi. Tudi levčarski gibanji mudžahedinov in fedajinov. Pa prosovjetska partija Tudeh. In bržkone se kdo.

V deželi nafte in silovitih političnih, verskih in nacionalnih strasti torej še dolgo ne bo miru. Kakor ga ni na njenih mejah z Irakom.

Težko, prejkone nemogoče je namreč tako raznoliko deželo stlačiti v kalup političnih modelov, izviraajočih iz ene od razlag Korana.

AKCIJSKA KONFERENCA ZK V MERX

VSI ODGOVORNI ZA KRUH

Komunisti za pospešeno samoupravno dogovarjanje

Samoupravno sporazumevanje na vseh področjih s temeljnima ciljema čimhitrejšim razvojem kmetijstva in večjo proizvodnjo hrane ter kakovostno preskrbo, to mora postati osnovni cilj vsakodnevnih prizadevanj vseh komunistov in delavcev v SOZD Merx. Tako so sklenili na akcijski konferenci komunisti v SOZD Merx, ki so jo posvetili vprašanju ureditve razvojnih načrtov SOZD Merx.

Področji proizvodnje hrane in preskrbe sta v današnjih razmerah strateškega pomena, zato je odgovornost komunistov v SOZD Merx še toliko večja. Samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje na enotnem jugoslovanskem tržišču ter nove oblike povezovanja tako v regiji kot republikah in širše, pa so pot za zagotovitev zadostnih količin potrebnih živilskih in drugih izdelkov. Merx oskrbuje s svojimi 15 delovnimi organizacijami 20 občin, v katerih je nosilec oskrbe ali dopolnilni preskrbovalec. Vse potrebne količine hrane pa je težko zagotavljati. Pri tem v Merxu opozarjajo na mnogo odprtih in nerešenih vprašanj. Predvsem gre tu za pravo anarhijo na področju cen in cenovnih odnosov, v katerih je razlika med nabavo in prodajno ceno vse manjša, kar zavira razvoj trgovine. Podobno je tudi v kmetijski proizvodnji, s katero Merx ustvarja petino skupnega prihodka in kjer se vprašanja cen, pri katerih praviloma prav proizvajalec potegne krajši konec, pridružujejo še vprašanja premij in kompenzacij, pa težave pri zagotavljanju zaščitnih sredstev ipd.

Poseben problem v nabavi ustreznih količin prehrabnih izdelkov je vse bolj izstopajoča vezana trgovina. Ta pomeni, da je treba ob nakupu pšenice, na primer, kupiti tudi večje količine zmrznjenih izdelkov (sladoleadov, zelenjave itd).

Vsi takšni in podobni primeri dokazujejo, da še vedno prevladujejo klasični kupoprodajni podjetniški odnosi, v katerih pametno in obojestransko koristno sporazumevanje razjedajo marže, veza prodaje enih izdelkov na druge in podobno.

Povsem jasno je torej, da je pred komunisti in delavci v Merxu le ena pot - pospešeno samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje ob sprotih nadaljnjih poslovnih in drugačnih povezavah, dohodkovnih sovlaganjih in smotrni izgradnji dohodkovnih odnosov v SOZD sami in s številnimi poslovnimi partnerji.

V odkriti razpravi na akcijski konferenci so opozorili tudi na možnosti notranjih nasprotij in slabosti. Nanje opozarjajo slabe izkušnje iz nekdanje SOZD Dobrina, v kateri niso znali, hoteli in mogli presekat verige majhnosti in vasezaprtosti. Možno je, da bodo tudi v novi SOZD Merx podobni poskusi, ki se lahko odražajo skozi najrazličnejše oblike oportunitizma, vztrajanja na preživeli odnosih in nepripravljenosti na boj, ozkosti in zapiranja ter ležernosti in delu. Komunisti morajo biti pripravljene na vsakršne podobne poskuse in čvrsto vztrajati na sprejeti platformi svojega dela. Ta pa je, kot je v razpravi še posebej poudaril sekretar MS ZKS Janez Zahraščnik, sporazum o združevanju v SOZD in sprejet razvojni načrt. Uspešnost komunistov Merx bo mogoče soditi le po rezultatih ureditve teh dokumentov.

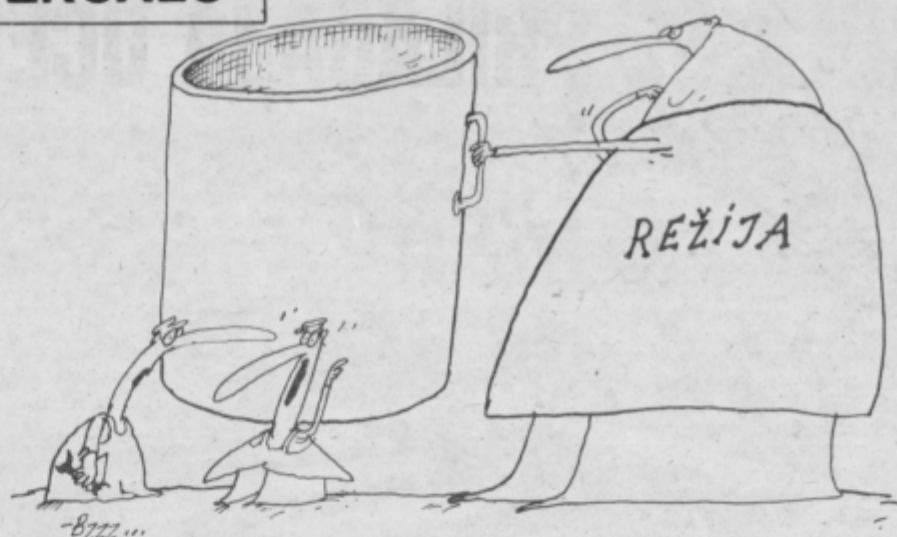
Na konferenci so komunisti Merx izražali trdno prepričanost, da bodo uspeli obvladovati razmere in s svojim angažiranjem sprotno razreševati vse slabosti. Še temeljito zato, ker je SOZD že v kratkem času svojega obstoja z nekaj uspešnimi akcijami interne banke in marketinga dokazal smotrnost takšne povezanosti in skupnega dela.

Seveda pa bo potrebno ne-

nehno angažiranje vseh odgovornih delavcev in komunistov, da bodo resnično obvladovali notranje in zunanje razmere. Nenazadnje zato, ker bo zagotovitev potrebnih količin osnovnih prehrabnih izdelkov treba zagotavljati vse več sredstev za sovlaganje. Ta bodo v srednjeročnem obdobju dosegla kar 165 milijonov dinarjev in bodo presegle zmogljivosti SOZD same. Potrebna bo pomoč bank in SIS za preskrbo.

BRANKO STAMEJČIČ

ZRCALO

- Vedno hoče pristaviti svoj lonček...

GORICA PRI SLIVNICI

DRŽALI BESEDO

Letos 4000 zložljivih posteljic

Držali so besedo in jo izpolnili, tisto, ki so jo dali ob koncu letošnjega aprila, ko so v Gorici pri Slivnici odpirali prostore za nove proizvodne obrate. To priznanje in ta ugotovitev se nanaša na kolektiv delovne organizacije Aurea v Celju.

V novih prostorih v Gorici pri Slivnici je pred dnevi stekla proizvodnja pokalov ter zložljivih otroških posteljic. Zdaj gre samo za dva proizvoda iz tako imenovanega športnega ter otroškega programa. Njima bodo kmalu sledili še drugi.

V novem obratu v Gorici pri Slivnici dela zaenkrat deset delavcev, tistih, ki so se doslej s tega območja vozili na delo v Celje. Zdaj jim je ta pot odpadla, kar je zanje velika pridobitev.

Kolektiv Auree je tako začel razširjati svoj proizvodni program. To je bila nujna odločitev, tudi zaradi spoznanja, da se je proizvodnja značkan zaradi miselnosti, češ da gre za artikel, ki je zunaj stabilizacijskih prizadevanj, nekoliko umirila.

Veliko si obetajo zlasti od otroškega programa. Prvi iz-

delek, otroške zložljive posteljice, so že ob prvi predstavitvi naletele ne izreden sprejem. Po načrtu jih bodo letos izdelali 4000. To so posteljice v velikosti 110 cm v dolžini, 60 cm v širini in 80 cm v višini. Toda, ko jih zložite, se dolžina zmanjša za 18 cm. To hkrati pomeni, da so zelo primerne za prenašanje. Zložena ne zavzame veliko prostora in brez težav jo je mogoče spraviti tudi v avto. Posteljica pa je istočasno lahko tudi stajica. Torej, večnamenska uporabnost.

Sicer pa je treba zapisati, da se kolektiv prav ta čas srečuje z mnogimi težavami. Cene reprodukcijskega materiala nenehno naraščajo, nujna so tudi nekatera sovlaganja pri proizvajalcih, seveda pa vse te spremembe ne morejo dobiti svojega prostora v končni ceni izdelka, na primer značke. Tako je tudi zaradi teh okolištin, in seveda drugih, nujna razširitev proizvodnega programa in uvajanje novih izdelkov. Kot rezultat tega iskanja je otroški program, prav tako športni.

M. BOŽIČ

RUDARSKI NNNP V LAŠKEM

Vsako leto slovenski rudniki preiskujejo svoje reševalne ekipe, saj so zlasti v rudnikih lahko nesreče izredno težke in terjajo veliko poguma, naglice, predvsem pa znanja in opreme.

Tokrat je bila »rudarska nesreča« uprizorjena v Laškem. V jami naj bi bil eksplozionalni metan, povzročil zrušek in ogrozil več rudarjev v jami.

V reševalno akcijo je poseglo 13 slovenskih reševalnih skupin: iz Velenja, Zagorja, Trbovelj, Hrastnika, Senovega, Kanižarice, Mežice, Črne pri Kamniku in Zirovskega vrha. Sodelovala je tudi domača rudniška ekipa in pa skupina zdravstvenih delavcev iz Laškega.

Dve novosti so bile pokazane v tej vaji, ob dokazu velike spretnosti in požrtvovalnosti vseh ekip:

Prva je bila hitra intervencija s pomočjo helikopterja, ki je v 17 minutah po alarmu pripeljal skupino iz Velenja, druga pa zaprtje pretoka zraka po jami s pomočjo padala, kar je novost prenešana iz Sovjetske zveze.

Popoldan so imeli rudarji in njihovo svojci v Rečici še tekmovanje v raznih športnih panogah in seveda živahno tovariško srečanje, za katerega so »knapi« pripravili zasilno streho, ki pa izjemoma ni bila potrebna.

Vaja, ki so si jo ogledali člani rudarskega inšpektorata in člani izvršnega sveta SRS Marko Vraničar, je dokazala veliko požrtvovalnost in strokovno sposobnost ekip rudarske samozaščite.

J. K.-F. G.

ŠENTJUR: PRED VOLITVAMI

Tudi v šentjurski občini tečejo aktivnosti pred skupščinskimi volitvami, ki bodo leta 1982.

V krajevni skupnosti Šentjur-center vodi priprave komisija za volitve in kadrovska vprašanja, ki prav v tem času opravlja že drugo nalogo. To pot gre za razdeljevanje popisnic za evidentiranje, ki jih bodo do konca junija prejeli vsi predsedniki uličnih odborov, predsedniki družbenih organizacij, društev in družbenopolitičnih organizacij. Tako bo dana možnost, da se prične prva faza evidentiranja, ki bo trajala do konca letošnjega leta.

Za vse nosilce akcije bo komisija pripravila tudi razgovor, tako da bi naloge pred skupščinskimi volitvami opravili v krajevni skupnosti Šentjur-center, ki šteje 3020 krajanov, čimboljše in temeljito.

DRAGAN SLAKAN

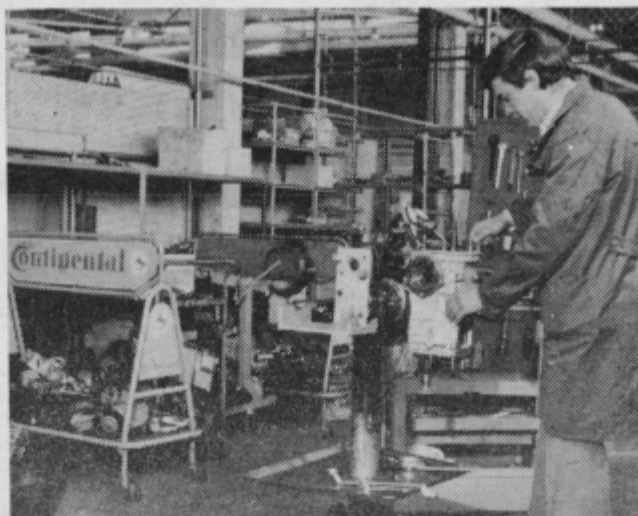
ANALIZA VAJE »CELJE 81«

V ponedeljek, 22. junija dopoldne bo v stranski dvorani Narodnega doma sestanek organizacijskega odbora in vodstva vaje »CELJE 81«, kjer bodo ocenili, kako je vaja z vsemi spremljajočimi prireditvami uspela, kaj je pokazala in kaj bo treba še izboljšati. Po končani analizi bo v veliki dvorani Narodnega doma osrednja proslava ob Dnevu civilne zaščite (20. junij) s kulturnim programom in podelitvijo priznanj civilne zaščite. T. VRABL

PODVOJENO VESELJE V RIMSKIH TOPLICAH

Dan šole pred zaključkom šolskega leta je bil minuli teden v Rimskih Toplicah vselejše tudi zato, ker so bili v gosteh mladi iz osnovne šole »Živadin Apostolovski« iz pobratenege Trstenika. Svojim vrstnikom so pripravili spored pevskih zborovskih točk, recitacij in šumadijskih ljudskih plesov. Seveda so spored pripravili tudi domači šolarji, ki so peli, recitali, muzicirali, plesali po starem in sodobnem ritmu.

Ob tej priložnosti so bile podeljene pohvale, priznanja, bralne značke in Askerčeve nagrade za šestorico, ki so bili odličnjaki vseh osem razredov.

Adolf Biderman

Peter Murgelj

TEKMOVANJE KOVINARJEV V CELJU

Letos so se proizvodnega tekmovanja kovinarjev v Celju udeležili že drugi avtomehaniki iz delovne organizacije Avto Celje. Tekmovali so v dveh skupinah, glede na dizelske in bencinske motorje, predvsem bodo morali na republiškem tekmovanju 19. in 20. septembra braniti izredno visoka mesta: lani je bil njihov tekmovalc Adolf Biderman zvezni prvak (na fotografiji), osvojili pa so tudi 3. mesto v republici Sloveniji. Po besedah dipl. ing. Ivana Košenine in predsednika sindikata Mirka Mariča si bodo tudi v prihodnje prizadevali, da bi pridobili na kakovosti in množičnosti tekmovanja.

V Klimi so se letos prvič udeležili takšnega tekmovanja in dobro prebili led na tem področju. V skupini elektroobločnih varilcev se je izkazal tudi Peter Murgelj (na fotografiji).

MITJA UMNIK

CELODNEVNA OSNOVNA ŠOLA V GORNJEM GRADU

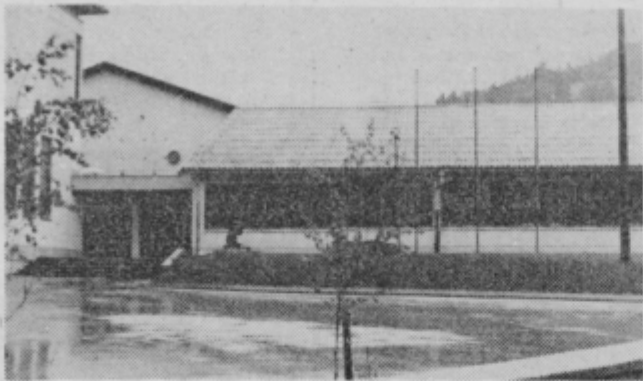
ŠOLA SE PRILAGAJA UČENCEM

Dvajset odstotkov učencev iz mozirske občine v celodnevni šoli

V mozirski občini se pripravljajo na uvedbo celodnevne osnovne šole v Gornjem Gradu. Začela se bo s šolskim letom 82/83. Po predvidevanjih bo kar 20 odstotkov vseh šolarjev v celodnevni šoli. Že naslednje leto pa bo stekel program podaljšane bivanja za okoli 38 odstotkov učencev v štirih oddelkih.

Medtem ko se več ali manj vseh vseh, s prehodom na nov način pouka otepaajo z organizacijskimi in finančnimi problemi in seveda časovnimi, pa v Osnovni šoli Franca Kocbeka v Gornjem Gradu delo teče po načrtu, časa pa imajo dovolj, da se vsestransko pripravijo na celodnevno šolo.

Tako nam je zatrdil tudi ravnatelj šole Ivan Purnat, ki mu nedvomno gre zasluga, da je kolektiv te šole prijeten in angažiran. Večina učiteljev se tudi družbenopolitično udeležuje. Rezultat tega pa je, da je šola aktivna tudi navzven, da je njen program povezan z delom v krajevnih skupnostih in v občini. Tako bi moralo biti vseh učiteljev učiteljski zbor deluje enotno in aktivno tako znotraj pedagoškega procesa kot tudi v okviru okolja v katerem živi in od katerega je tudi odvisna uspešnost in delavnost šole. Vse to se odraža tudi na delavnosti učencev. Za inte-

resne dejavnosti jim je že sedaj uspelo pritegniti kar osem stalnih in pet začasnih zunanjih sodelavcev.

S celodnevno šolo bodo začeli v septembru leta 82 in sicer v centralni šoli v Gornjem Gradu ter v obeh podružničnih šolah, v Šmartnem ob Dravi in v Novi Štifti. Zajemala pa bo učence iz štirih krajevnih skupnosti: Gornji Grad, Šmartno ob Dravi, Nova Štifta in Bočna. Sedaj obiskuje pouk v centralni šoli in v obeh podružnicah 357 učencev v osemnajstih oddelkih v enozmeničnem pouku. V naslednjih letih računajo na 20 do 30 učencev več, še vedno pa ostane prostora za okrog 200 učencev, kot nam je povedal ravnatelj.

Do pričetka celodnevne

šole bodo v šoli v Gornjem Gradu uredili še igrišče in okolico s prostovoljnimi delom učencev in krajanov. Sredstva bodo zbrali iz štirih krajevnih skupnosti od koder hodijo učenci v to šolo. V Šmartnem ob Dravi bodo zgradili prizidek, kjer bo knjižnica, kuhinja, večnamenski prostor, pionirska soba in garderoba. Prizidek bodo zgradili s sredstvi občinskega samoprispevka in iz sredstev krajevne skupnosti. V Novi Štifti pa morajo le preurediti večnamenski prostor in pionirsko sobo.

Tudi učitelji se že pripravljajo na nov program. Bili so že na dveh seminarjih, kjer so se seznanili z organizacijo in z delom v celodnevni šoli. Pokazale so se potrebe po 15 novih delavcih. Štiri so že zaposlili, z ostalimi, ki bodo

prišli z delom v jeseni, pa že tečejo pogovori.

Na skupnem roditeljskem sestanku so starše seznanili z novim načinom dela. Te bodo še enkrat podrobneje seznanili z vsem kar je v zvezi s celodnevno šolo na zborih občanov. Ob prehodu na podaljšano bivanje pa so naredili anketo med učenci in starši. Ugotovili so, da bo že jeseni 38 odstotkov učencev vključenih v podaljšano bivanje. Namesto dveh načrtovanih oddelkov bodo tako odprli kar štiri. Vprašalnik pa jim je tudi pokazal, kje se bodo morali še bolj angažirati, da bodo starše še bolj pritegnili k sodelovanju. Največ pripomb s strani staršev je izviralo iz dejstva, da je to vendarle kmetijsko področje in da večina otrok dela doma. To je šola z razumevanjem sprejela in so se odločili, da bodo v okviru interesnih dejavnosti vključili tudi kmetijstvo, kjer bodo učenci dobili vrsto koristnih znanj tega področja. Zadnja ura v programu celodnevne šole je namenjena prostemu času, učenci iz teh šol pa bodo šli domov in tako bo dovolj časa za pomoč staršem. Razmišljajo tudi o tem, da starši ne bi plačevali prehrane z denarjem, temveč v naravnih. Seveda je tudi to stvar dogovora.

V. EINSPIELER

Lepa, intimna slovesnost v krogu ljudi, med katerimi so bili tudi taki, ki so doživljali rojstvo rdečega mlina v Medlogu, ki so se srečevali z Joštovima tedaj, ko sta nudila zatočišče pregananim komunistom in jim po veliki stavki tekstilnih delavcev omogočila, da je prav v mlinu zaropotala majhna tkalnica.

Slovesnost je bila tudi eno izmed tistih srečanj tovarišev, ki so sodelovali v pripravah in izvedbi druge konference Komunistične partije Slovenije zadnji dan 1939. leta. Seveda, prav tako v Joštovem mlinu. Bilo je to pomembno srečanje, na pragu viharnih dni in let, srečanje, ki je policiji za vedno ostalo skrivnost. Tudi to je dokaz, da je bilo na pravem mestu, pri pravih ljudeh.

Tako so se nizali utrinki in spomini ne samo iz ust Franca Leskoška-Luke, ki je ob izročitvi odlikovanj govoril o življenjski poti obeh Joštovih, marveč tudi po zaslugi drugih. Spomini so oživel. Besede so govorile o poti, ki sta jo prehodila Melč in Darinka Jošt, o

ZA IZROČILO RDEČEGA MLINA

poti, zaradi katere sta tudi prejela visoki odlikovanji. Bila je težka, odgovorna, tvegana, tudi lepa, zaradi ljudi, ki so jo izpopolnjevali.

Ni naključje, če sta se Joštova, še preden sta se spoznala, zapisala naprednemu gibanju. Starši so bili za zgled. Potem, ko sta stopila na skupno življenjsko pot, sta se v tej dejavnosti le dopolnila.

Izredno razgibano je bilo obdobje do vojne. V Joštov mlin so prihajali mnogi komunisti, organizatorji revolucionarnega gibanja in upora. »Veliko dragocenih ljudi sva srečala, takih, ki so nama dajali oporo za nadaljnje delo in življenje,« je besede o njih sklenila Darinka Jošt.

Vojna je prinesla svoje. Tudi Joštovim. Za nekaj časa jih je tudi ločila. Pregnanstvo v Srbijo in potem Kočevsko, Dolenjska, za Melča tudi italijanski zapori ter aktivno delo v Tomšičevi brigadi. Darinka se je za tem, ko je iz Srbije prišla na Dolenjsko, vključila v delo na terenu, v delo partijskih in narodnoosvobodilnih odborov. Navzlic skrbi za otroke.

Tako tudi po vojni. Ves čas in še zdaj. Za Melča je bilo gospodarstvo tisto, ki ga je pritegnilo, za Darinko pa šolstvo, kultura in prosveta. Delo z mladimi. Kolikšno bogastvo!

In za vse to in še za marsikaj drugega sta prejela visoki odlikovanji!

M. BOŽIČ

NAČELNA SKRBJ ZA INVALIDE

Pri nas imamo dober, skorajda popoln sistem družbenega varstva invalidov in prakso, ki nedopustno zaostaja za njim. Ob ustavi, ki zagotavlja vsem invalidom pravico do usposobitve za življenje in delo, imamo še šest zakonov, ki zagotavljajo še posebno varstvo posemeznim skupinam invalidom. Imamo sistem družbenega varstva invalidov, ki postavlja v ospredje pravico invalidov do usposobitve za življenje in delo. To je osnova za enakopravno vključevanje teh ljudi v delo, samoupravljanje in vse oblike odločanja, za sodelovanje v vseh procesih družbenega življenja, za razvoj osebnosti in lastnih sposobnosti. Te načelne pravice in opredelitve varujejo omenjeni zakoni, ki tudi zavezujejo združeno delo, naj zagotovi razmere, v katerih bi invalidi svoje pravice lahko tudi uresničili.

Toda kaj, ko organizacije združenega dela (roko na srce, so tudi svetle redke izjeme) problematiko invalidov - preventivno, rehabilitacijo in zaposlovanje - sicer zapisujejo v samoupravne akte, ko pa gre za urejanje konkretnih primerov, za prekvalifikacije, dokvalifikacije in drugo, za invalida največkrat ne najdejo dela. Celo za tistega ne, ki se je ponesrečil ali zbolel pri delu, kaj šele za invalide, ki bi prišli od drugod. Še vedno velja prepričanje, da se invalidi lahko usposobijo le za telefoniste, vratarje ali podobna dela, mnoge delovne organizacije pa jih imajo za breme, ki ga želijo čimprej preložiti na ramena skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Res je tudi, da ima skoraj popoln sistem tudi luknjo. Kmetje na primer, še ne uživajo nikakršnega invalidskega varstva. Ker se kmetijstvo mehanizira, se veča tudi število hudih nesreč in invalidnosti. Prav tako ni urejeno statusno vprašanje odraslih duševno prizadetih oseb. Poseben problem je za invalide tudi ureditev okolja. To je naravnano potrebam in željam zdravega človeka in včasih je že ena stopnica za invalida nepremostljiva ovira.

Ob vsaki taki priložnosti, kot je letos mednarodno leto invalidov in ob najrazličnejših problemskih konferencah delegati posameznih društev invalidov opozarjajo na take probleme. Vsak se trudi, da bi bil kar najbolj prepričljiv, če je le mogoče, za kanček bolj od sosed. Toda kaj, ko je omizje praviloma vedno enako: delegati iz vrst invalidov, predstavniki zanje neposredno ali posredno »zadolženih« interesnih skupnosti in zastopniki socialistične zveze, sindikatov, itd. pa naj bo to v republiki, občini ali krajevni skupnosti.

Res bi bilo nesmotrno, če bi delo tudi na terenu v prihodnje potekalo tako kot doslej, da bi spet razpravljali o problematiki invalidov od začetka, na splošno v krogu ustaljenih odborov, sekcij, komisij.

Nosilci varstva invalidov niso interesne skupnosti in tudi njihove strokovne službe ne, nosilci so lahko le delavci v združenem delu. Možnosti in programi za zaposlovanje invalidov morajo biti sestavni del razvojnih načrtov vseh organizacij združenega dela, v interesnih skupnostih pa se skupne opredelitve programi in akcije le usklajujejo. Bodo prišli problemi invalidov v združeno delo prek republiške skupščine ali kako drugače, to seveda ni osnovno vprašanje. Bistvo je, da morajo biti v njegovi zavesti.

ZDENKA STOPAR

ŽALSKO SOCIALNO SKRBJSTVO

VEČ ZA OSKRBO OTROK

Za to bodo rabili tudi več denarja

Bodoči center za socialno delo občine Žalec mora takoj pristopiti k uvedbi enotnega sistema evidenc prejemnikov družbenih denarnih pomoči, subvencij in drugih oblik socialnih pomoči.

Evidenca mora zajeti predvsem denarne pomoči otrokom, denarne pomoči v obliki subvencije vzgojnine in prehrane v vzgojnovarstvenih zavodih in varstvenih družinah, subvencije pri letovanju socialno ogroženih otrok ter drugo. Tako so

poudarili na seji skupščine skupnosti socialnega skrbstva v žalcu, ki je bila prejšnji teden.

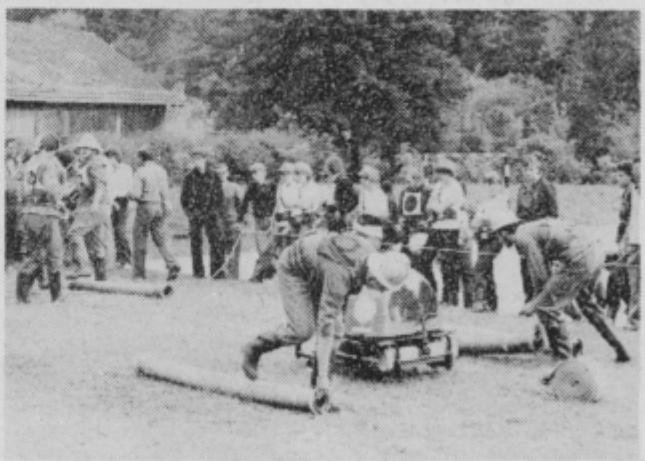
Gre pa še za vrsto drugih oblik socialnih pomoči. Omeniti velja družbene denarne pomoči kot edini vir preživljanja, kot dopolnilni vir, v obliki rejnin za otroke in odrasle, plačilo stroškov zavodov za usposabljanje otrok in mladine ter oskrbinin zavodov za ostarele, družbene denarne pomoči pri šolanju socialno ogroženih otrok, enkratne denarne pomoči, denarne pomoči ne-

zaposlenim osebam in subvencije stanarin.

Družbene denarne pomoči kot edini vir preživljanja so se s prvim majem letošnjega leta povečale od 2000 na 3200 dinarjev, družbene denarne pomoči kot dopolnilni vir za preživljanje pa od sedanjih povprečno 1000 dinarjev na 1700 dinarjev. Sredstva, ki jih bo skupnost socialnega skrbstva potrebovala za povečanje družbeno denarnih pomoči se bodo povečala za 2.144.000 dinarjev. V Žalcu pa računajo, da se bo število upravičencev do družbeno denarnih pomoči povečalo za okrog trideset odstotkov. To pomeni, da bo skupnost potrebovala še dodatnih 1.280.000 dinarjev do konca letošnjega leta. Zaradi velikega povečanja cen bodo porastli tudi stroški oskrbe otrok v zavodih. Za to bo spet potrebnih 241.000 dinarjev ali osem odstotkov več kot so predvidevali v planu.

Skupni finančni program skupnosti socialnega skrbstva naj bi se torej letos povečal za 3.665.200 dinarjev. Deloma bodo potrebni denar zbrali iz prispevne stopnje, ki bo za letos na novo določena po preteku prvega polletja.

JANEZ VEDENIK

LETUŠ JE PRAZNOVAL

KS Letuš praznuje krajevni praznik 12. junija v spomin na prve organizirane odhode Letušanov v partizane. V ta namen so pripravili več prireditev, ki so potekale od 7. do 13. junija. Tako so imeli srečanje starejših krajanov, razstavo samoukov Franca Lebiča in Ivana Marovta, pohod na Dobrovlje in gasilsko tekmovanje za prehodni pokal KS Letuš, ki se ga je udeležilo šest ženskih in 13 moških desetini. V soboto je bila tudi slavnostna seja s kulturnim programom. Pregledali so uspehe preteklega obdobja, kritično spregovorili o tistem kar je izostalo in smelo zastavili načrte za prihodnje. Ob koncu so podelili pet krajevnih priznanj OF.

T. TAVČAR

FOTO-COLOR

Vse usluge fotografom in amaterjem nudimo hitro in konkurenčno. Filme lahko pošljete tudi po pošti. Odprto od 13. do 17. ure, ob sobotah od 10. do 13. ure.

FOTO RIZMAL

Kardeljeva 20
ŽALEC

LUKEC UMRL NA ZEBRI?!

Avtobus, ki naj bi zavil na desno, je dal prednost materi z otrokom, ki je z vozilkom pred seboj prečkala cesto po razločno označeni zebri. Mlad voznik, neučakano pritisne na plin in prehití avtobus. Poči. Otroški voziček se razblini, nekajmesečni Lukec v loku pada na avto in od tam na kamnito škarpo ob cesti in obleži. Nesrečna mati ranjena. Zdravnik bi moral biti čudodelec, zato se posveti materi. Za Lukca je prepozno. Prepozno je bilo v trenutku, ko je mlad voznik odločil, da bo prehitel avtobus.

Tudi najnovejše kazni so premile, trdim. Objestnost mori po cestah, dodam.

Kaj pa voznikova vest, ta nič ne šteje, slišim ugovor. Prav zares bi moral biti mrzel kamen, komur bi se po takem dejanju ne oglašila.

Cemu bi se o tem prepirali.

Vest ima eno slabo lastnost. Vselej se oglašuje post festum!

Vest se sploh ne bi smela oglašati, ker je posledični psihološki pojav. Namesto nje bi morala za volanom krmiliti zavest, da v prometu vladajo pravila, pa ne zato, da bi jih iz malomarnosti, ali celo objestnosti kršili.

Vest je predrago plačan luksuz današnjih razmer v prometu.

JURE KRAŠOVEC

OBISK DELOVNE SKUPINE CK ZKS V SLOV. KONJICAH

V DEVETIH DELOVNIH OKOLJIH

Brez povezave proizvodnega in samoupravnega dela ni napredka!

Tridnevni obisk delovne skupine Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, ki jo je vodil Emil Rojc, je bil uspešen. Od srede do petka so člani delovne skupine obiskali Konusovo temeljno organizacijo Koterin, Cometovo Conek, Uniorjevo Kovski obrati, od Dravinjskega doma Dom, Kostrojevo Strojgradnjo, Kmetijsko zadrugo, osnovno šolo Pohorski odred v Slovenskih Konjicah, aktiv komunistov delavcev neposrednih proizvajalcev in osnovno organizacijo ZK v krajevni skupnosti Vitanje.

Obiskali so devet različnih delovnih in življenjskih okolij, v katerih so se odkrito in poglobljeno pogovarjali s komunisti in drugimi delavci in krajanji o njihovem sedanjem trenutku, o delovni in življenjski situaciji, o dosežkih, načrtih in problemih. Za vse te razgovore lahko rečemo, da so se celovito vklapljalji v priprave na kongrese Zveze komunistov.

UNIOR BI LAHKO DOSEGEL ŠE VEČ, ČE...

Kovaška industrija Unior iz Zreče se je v zadnjih desetih letih naglo razvijala. Danes sodijo med največje izvoznike, saj na primer samo ročno orodje izvažajo v kar 70 držav. Komaj sedemsto delavcev je bilo takrat, brez pravih proizvodnih programov. Potem pa so menjali tehnologijo, povečevali produktivnost, urejali skrhane medsebojne odnose, odpirali nova delovna mesta in med trdim delom je strah za obstoj prenehal. Kljub vsemu temu pa se danes 2140 delavcev srečuje z resnimi ovirami pri nadaljnjem razvoju, pa naj gre za visoke cene ali pomanjkanje jekla, vse dražjo energijo ali pa pomanjkanje ustreznega strokovnega kadra.

Unior je največji potrošnik slovenskega jekla, saj ga na leto porabi kar 25000 ton. Za vsako tona pa se morajo skoraj boriti, saj so bili tudi vsi poskusi dogovarjanja s slovenskimi železarnami neuspešni. Ravno zaradi negotovosti pri preskrbi z jeklom so primorani, da ga imajo naenkrat na zalogi 8000 ton, ker je le tako zagotovljeno nemoteno delo. Sredstva, ki ležijo v teh zalogah, bi seveda lahko vse drugače oplemenitili. Jeklo pa plačujejo tudi po vse višjih cenah, tako kot tudi energijo. Ni torej čudno, da so stroški v prvem četrtletju tega leta v odnosu do prihodka narasli za celih 13 odstotkov!

Razvoj, v katerega so ogromno vložili, pa naj-

bolj zadržujeta nesposobnost ali nepripravljenost delavcev za kvalitetno in odgovorno delo. Strokovni kadri le neradi prevzemajo odgovornosti, še vedno so prisotni odpori do novitet, tako da tudi lastne inovacije le stežka ožive. Delo je težko, osebni dohodki pa še vedno ne tako visoki, da ne bi druge delovne organizacije, kjer je delo lažje, s preplačevanjem odtegovale njihovih strokovnjakov. Pomemben razlog, da nobena modernizacija ne steče tako, kot bi morala, je tudi izredno velik odliv delavcev. V preteklem letu je bil kar 50 odstoten, v prvih treh mesecih sedanjega pa že tudi osem odstoten. Pri večini delavcev tako pogrešajo pravo industrijsko miselnost.

Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti pomembnega deleža, ki ga je Unior vložil v razvoj Zreče, v razvoj turizma na Pohorju, ne smemo pozabiti, da stanovanjskih problemov ne poznajo. Tudi v tem, da bi delavci doumeli, da je tudi v razvoju kraja, v razvoju družbenih dejavnosti, njihov dohodek, je pomembno delo komunistov. Le 98 jih je v delovni organizaciji, vendar so se skupno s sindikatom in samoupravnimi organi dogovorili za še bolj poglobljeno delo. Namesto mesečno se bodo odslej delavci po samoupravnih skupinah sestajali tedensko in sproti ugotavljali, kako dosegajo plan in kaj bi še lahko storili, ter tudi to, kdo je s svojim delom pomagal graditi in kdo razvoj ovira. Možnosti so seveda predvsem pri urejanju notranjih nepravilnosti, kot so slaba izraba delovnega časa, nestrokovno delo, nepravilni izostanki z dela, manj pa lahko vplivajo na hitro naraščanje stroškov, na neurejene dohodkovne odnose v reprodukcijski verigi...

SPLET EKONOMSKIH OVIR V KMETIJSTVU

V konjiški občini je sedemnajst odstotkov prebivalcev vključenih v kmetijsko proizvodnjo na 7800 hektarjih kmetijskih zemljišč. Kmetijska zadruga s svojima temeljnima organizacijama Lastna proizvodnja in Temeljna zadružna organizacija nastopa kot dobra in močna organizacijska oblika, v kateri ima tako 100 zaposlenih delavcev kot kmetje pomembno mesto in vpliv pri samoupravnem urejanju kmetijskih vprašanj, žal pa to njihovo pravico omejuje skromen dohodek, s katerim lahko razpolagajo.

Čeprav je v osnovni organizaciji ZK v Kmetijski zadrugi le 15 članov, pa je njihovo delo dobro in ob-

sežno, tako kot to zahteva sedanji trenutek kmetijstva. Edino z vključevanjem novih, zlasti mladih članov, ne morejo biti zadovoljni. Krivda pa ni samo v njihovi prešibki akciji, ampak predvsem spet v ekonomskih razlogih. Mladi kmetje ne le da so močno podvrženi vplivu staršev, s katerimi živijo, še bolj so od njih ekonomsko odvisni, saj jim ti ne izročijo kmetije, dokler jo lahko še sami obdelujejo, vzrok pa je spet v majhni, pravzaprav nikakršni socialni varnosti. Ravno z ukrepi za večjo socialno varnost kmetov bi se gotovo povečalo tako članstvo mladih kmetov v Zvezi komunistov kot tudi zmanjšalo odhajanje kmetov v druge poklice. Pomembno vlogo pri družbenopolitičnem in strokovnem usposabljanju mladih kmetov pa ima tudi 40-članski aktiv mladih združnikov.

Konjiško kmetijstvo, ki je usmerjeno predvsem v govedorejo, kjer je že sedaj doseglo več kot eno govedo na hektar, ima smeje načrte. Število pitane živine nameravajo povečati še za 4 odstotke, mleka za 8 odstotkov, za enkrat povečati število urejenih zaščitnih kmetij, v lastni proizvodnji pa namerava kmetijska zadruga predvsem posodobiti vinograde in sadovnjake, pa seveda jeseni pričeti z izsuševanjem zmocvirjenih zemljišč.

ZAUPANJE JE LAHKO ODLOČILNO

Aktiv komunistov delavcev neposrednih proizvajalcev se v konjiški občini zaveda pomena svojega dela. Z njim zagotavljajo znotraj enotnega delavskega razreda opredeljevanje o bistvenih elementih s pravim delavskim interesom. V pogovoru z delovno skupino pa so vse bolj ugotavljali, da bi lahko bilo njihovo delo še boljše, če bi razširili sestav aktiva, saj na to navaja tako pestra struktura proizvodnje kot število temeljnih organizacij in delavcev v občini.

Za boljše delo komunistov bi brez dvoma bilo potrebno še veliko vložiti v izobraževanje in tudi v konjiški občini bi bilo potrebno odpraviti miselnost, da je na tem področju treba varčevati. Sicer pa so komunisti delavci neposredni proizvajalci že doslej pokazali v vseh kritičnih trenutkih veliko mero odločnosti in pravnega ravnanja.

V VITANJU NAJPREJ, KAR JE ZA ŽIVLJENJE NUJNO

V krajevni skupnosti Vitanje, ki kljub velikosti sodi med manj razvite v

občini, vedo, kaj hočejo. Naglemu razvoju v zadnjih letih, v katerih so skušali nadoknaditi desetletja stagnacije, je treba dodati še marsikaj. Najprej tisto, kar je za življenje nujno. To pa je zdrava pitna voda, elektrika v vsaki hiši in cestne povezave. Tudi s tem bodo morda zaustavili počasno a vztrajno upadanje števila prebivalstva v sedmih zaselkih, ki so v krajevni skupnosti poleg Vitanja, kjer pa število prebivalstva narašča. Glavni razlog, zaradi katerega se prazni podeželje, pa je bolj v skromnem številu delovnih mest v krajevni skupnosti. Ze sedaj 250 delavcev odhaja na delo izven občine, marsikdo pa se tudi odseli. Le 450 delavcev je našlo delo v treh domačih temeljnih in eni delovni organizaciji. No, z ureditvijo novega Uniorjevega obrata bo marsikdo še našel delo doma, kar velja zlasti za ženske in mladino.

Komunisti, ki jih je v krajevni skupnosti le 60, so tesno vpeti v vse delo, zlasti še znotraj socialistične zveze. Tudi pri odličnem delu potrošniškega sveta se pozna njihov vpliv, tako kot pri povezanju med krajevno skupnostjo in temeljnimi organizacijami, ljudski obrambi in družbeni samozastiti...

Tako delovna skupina kot tudi konjiški komunisti so ugotavljali, da so v občini dosegli že veliko, zlasti na proizvodnem področju, kar pa je seveda tesno prepleteno z že uveljavljenim socialističnim samoupravljanjem, delegatskim sistemom in vlogo komunistov v vseh družbenopolitičnih organizacijah in skupnostih. Seveda pa nikoli ne moremo in ne smemo biti zadovoljni z doseženim. Konjiški komunisti samozadovoljstva tudi ne poznajo. To se je razkrivalo tudi v pogovorih z delovno skupino, v katerih so izpostavljali predvsem tisto, s čimer niso zadovoljni, pa naj gre za težave v proizvodnji v delovnih organizacijah in kmetijstvu, problemu šolstva ali krajanov v krajevnih skupnostih, predvsem pa pri aktivnostih in vključevanju komunistov samih v vsa področja družbenega in političnega življenja.

Precej bo treba še narediti zlasti pri celovitem uveljavljanju delegatskega sistema, vendar že ena sama prvina, ki se je v pogovorih izkristalizirala, potrjuje pravo in dobro usmerjenost in delo komunistov v konjiški občini - zaupanje, ki ga imajo v njih in s tem v Zvezo komunistov sodelavci, sokrajanji.

MILENA B. POKLIČ

V BESEDI IN SLIKI

SOVICA OKA NA KOROŠKEM

Člani solskega kulturnega društva, Osnovne šole Polzela, ki deluje v okviru Svobode Polzela, so v soboto gostovali v koroškem Šmihelu.

Sovica Oka, ki so jo predstavili svojim koroškim sovrstnikom je ljubka otroška igrice, ki so jo polzelski pionirji lepo odigrali. Igro je režiral Jaka Jeršič, glasbene vložke pa je pripravila Valerija Soš.

Z gostovanjem so Polzelani vrnili obisk Šmihelčanom, s katerimi imajo že dalj časa tesne stike.

T. TAVČAR

RADIOAMATER GRE NAD LISICO!

Takole se je radioamater Peter Završek napotil na lov na lisico - skrito radijsko postajo nekje med drevjem in grmovjem na Gričku pri Celju, šlo pa je za prvo regijsko radioamatersko vajo v radiogoniometričnem. »Lisice« so odkrivali v času med 20 in 80 minutami, najboljši oziroma najhitrejši je bil Domžalčan Mermal, na drugo mesto pa se je uvrstil naš Peter. Tudi ta vaja je bila v sklopu akcije Celje 81 v obrambi in zaščiti, o siceršnjem pomenu radiamaterske dejavnosti v sklopu splošnega ljudskega odpora in družbene samozastite pa je skoraj odveč govoriti. Celjski radioamaterji se svojih nalog dobro zavedajo!

MITJA UMNİK
FOTO: K. KONČAN

RASTEMO POD TITOVO ZASTAVO

Pod tem geslom so člani folklornega krožka Osnovne šole Prve celjske čete - sedmim parom je odlična mentorica že od tretjega razreda dalje Heda Lekić, pripravili šopek plesov za starše ob zaključku šolskega leta. Sodelovali so še člani gledališkega in recitacijskega krožka od najmlajših iz prvih razredov do tistih, ki bodo letos zapustili osnovnošolske klopi. Da je kulturno seme dobro kalilo, pa pove podatek, da se bo vseh 14 plesalcev takoj po končani osnovni šoli vpisalo med folkloriste Prešernovce v Celju.

MITJA UMNİK

RIBIČI TEKMOVALI

Ribiška družina Šempeter je pripravila tekmovalje pri jezeru Presarje za prehodni pokal KS Šempeter. Tekmovalja se je udeležilo 45 ribičev, zmagal pa je Marjan Haladeja, ki je ulovil skupno 5.900 kg rib, sledi Jože Hropot 5.100, Marjan Goršek 4.836 kg itd. Na sliki: Predsednik sveta KS Šempeter Ivan Šorli podeljuje prehodni pokal in praktično nagrado zmagovalcu Marjanu Haladeji.

T. TAVČAR

kovinotehna

PRODAJNA ENOTA »KOVINA« ŽALEC

UGODEN NAKUP KERAMIČNIH PLOŠČIC »LABIN PROGRES«

CENA 259,20 DIN ZA m².

LEŠNIKOVIH TREH TRNJEVO DETINSTVO

OH, KAKO JE DOLGA, DOLGA POT...

V en koc zaviti, so pribosopetili v Rečico in izropan dom

Angleški napev in bridko doživeto domače besedilo je kot himna pregnancev, taboriščnikov, ujetnikov, ki so se v maju 1945, pa tudi v juniju in še kasneje vračali domov, potem ko so se odprla vrata taborišča smrti, ko se razsula prevzgališča za moderne janičarje.

Nekateri so v nenavadnih okoliščinah krenili na pot že prej. Na primer Lešnikovi trije: Franci, Mirica in Jožica. Iz otroškega lagerja so sprhotali, kot preplašeni ptički v svobodo. Nikoli ne bo natanko znano, kako so se prebili, bosopeti, zaviti v en samcat vojaški koc, iz nekega barakarskega taborišča pri Grazu na avstrijskem Štajerskem do doma v Rečici pri Laškem, ko je vojna še trajala.

»Izvirni greh« Lešnikovih treh otrok je bilo rodoljubje staršev, predvsem pa njihovega očeta, ki je svojo kleno zavest in pogum rudarja in kmeta plačal pred zidom mariborske kaznilnice leta 1942, potem ko so ga tedne na najbolj grozovit način mučili, ko je o sebi povedal vse, ničesar pa o drugih.

In kažipot za to dolgo pot, jim je bil spomin na topel dom, na domačijo sredi drevja in travnikov nad cesto in potokom, podoba, ki se je vtisnila v zavest desetletnega Francija, precej manj v spomin sedemletne Mire, v kuštrasto glavico triletno Jožice pa nič. Čisto nič.

»IN JAKOB MI JE ODVRNIL: SAJ RAVNO TO! ZA OTROKE GREI!«

»Pokojni Jakob mi je, malo preden se je zgodilo, na moje očitke naj zaradi otrok neha hoditi po nevarnih poteh, odvrnil blago in dopovedujoče, da ravno zaradi otrok vse to počne, zaradi naših in vseh drugih, ki jim je namenjeno služiti tujcu.«

Tako je mati Štefanija začela zgodbo...

Jakob je bil dober in hudo priden človek. Ponižen pa niti malo. Nekajkrat je bil zaradi zavzemanja za delavske pravice ob delo, »oblegan«, kot temu pravijo knapi. In vendar je privarčeval toliko, da so nekaj let pred vojno kupili posestvo, Meterčevo domačijo v Zgornji Rečici.

Ne, ne. Veternjaški in pustolovski že ni bil. Preveč je imel rad otroke, svoj prigarani dom. Vendar je bil Slovenec, kar je hotel tudi ostati. Bil je naprednega delavskega prepričanja, ki se ga je hotel držati do konca. In se je.

Kot brat Lojze, eden od ustanoviteljev Pokrajinskega odbora OF za Štajersko, je s partizani sodeloval od 1941 leta, od prvih dni okupacije. Zlo naključje je bilo, da je med mnogimi partizani gostil tudi izdajalca - Jelena. To ga je pokopalo...

TRNJEVA POT SE JE ZAČELA NA DAN HUDE ŽALOSTI

Potem, ko so ga 1. oktobra zaprli in 4. novembra 1942 v Mariboru ustrelili, se je začela trnjeva pot pregnanstva za mater Štefanijo in vse tri otroke. Franci je imel takrat sedem, Mira pet, Jožica pa komaj pol leta. Nekaj malega so jim dovolili vzeti s seboj in potem se je začela dolga pot skozi prehodna taborišča od celjske okoliške šole do Forchheima v Nemčiji, kjer so bili otroci sicer zase, vendar jih je mati vsaj včasih videla. Navezanost otrok, drug na drugega jo je mirila, zlasti še Franci, ki si je naložil dolžnost skrbnika za sestrici.

Potem je nekega dne prišlo sporočilo, da imajo tisti, ki imajo bližnje sorodnike pod nemškim orožjem, morebitno priložnost za vrnitev domov. Štefaniji je mati dajala upanje. In res. Po desetih mesecih so jih izpustili. Štefanija svojega brata Viktorja ni mogla objeti iz hvaležnosti za njegovo žrtev, kaj v tem času je bil že v nemški uniformi, namesto v partizanih, kamor je hotel oditi... Toda...

Lešnikovi štirideset let po tistem, ko so se začeli odvijati usodni dogodki. Od leve proti desni; Jožica, Franci, mati Štefanija in Mira.

Lešnikova, po domače Meterčevo domačija na koncu Rečiške doline. Na spominski plošči na vogalu piše, da je bila partizansko zatočišče od prvih dni okupacije v letu 1941.

IZLET NA SVOBODO JE BIL KRATEK...

Koliko zlobe je bilo v obljubi okupatorskih oblastnikov in kakšna je bila njihova »mož-beseda«. Že 18. decembra 1943, ko Viktor še ni opravil rekrutskega urjenja, so ponovno prihrumeli. Štefanijo so brez cule z najpotrebnejšim poslali v Ravensbrück, hišo izropali do zadnje premakljive reči, otroke pa je v tisti zmedi vzela stara mati.

A ne za dolgo.

Mama Lešnikova, ki je objokovala Jakob, iz taborišča smrti pa pričakovala hudih novic o sinu Lojzu in snahi Štefki, je morala biti nepopravljiva dobričina, ki je verjela, da ima tudi krutost svoje meje. V svoji lahkoverni prepričini je šla na nemško županstvo po živilske karte za otroke, ki jih je imela zdaj na skrbi. Da bi tega ne bila nikoli storila...

Nemci so bili zgroženi nad takšno predrznostjo, ali pa nad svojo pozabljenostjo, da so decembra na te banditske otroke pozabili. Seveda so to nemudoma popravili...

... IN TAKO SE JE TRNJEVA POT SPET ZAČELA

Franci, Mira in Jožica so bili nerazdružljiva trojka. Franci zdaj že devet, Mira sedem in Jožica dve leti stara so bili med tistimi, ki jim je bilo namenjeno janičarstvo. Prevzgojili naj bi jih, na dom in starše naj bi pozabili. Rasistični strokovnjaki so zagotavljali arijsko čis-

stost, v njihovem očetu pa so cinično obetali tudi dragocene podedovane lastnosti.

»Bili smo v nekakšnih vojaških barakah blizu Graza. Vsak dan sem gledal vlake, ki so vozili Puntigam pivo tam pivo tam imo. Večkrat so nas hoteli ločiti. Zlasti Jožico so nekajkrat hoteli vzeti. Vselej sva se z Miro uprla...«

Franci je bil redkobeseden, ko je obujal spomine na tiste dni. Povedal je nekaj najbolj pomembnih podatkov, v nekaj stavkih opisal njihovo pot domov, potem pa neopazno izginil ven pred hišo in kdo ve kam. Ni prenesel solz matere in sester, ki so si jih ženske med pogovorom pogosto brisale. Je čutil, da mu živci ne bodo zdržali, kakor hudo so načeti - pa se je izmuznil v samoto...

»Franci nam je bil mama in oče. Spominjam se ga vedno hudo resnega. Nikoli ni pojedel vsega kruha, tudi meni ga je kak kosček odlomil, da je bilo za Jožico... Ne vem, kako mu je uspelo, da nas niso ločili. Kdo ve, če bi brez njega še prišli domov, zlasti Jožica, ki so jo hodile nemške gospe ogledovat.«

Tako o življenju v tistih barakah Mira.

DOMOV, SAMO DOMOV JIH JE VLEKLO...

Hitlerjeva vladavina se je nagibala v zaton. Bombniki so nad nemškimi mesti brundali maščevalno pesem. Tudi nemška organizacija je začela popuščati. Negovalke in osebeje v »Lebensbornu« se je bolj brigalo za sebe, kako se skriti pred kaznijo, kot za otroke in njih usodo. No, nekatere ženske so se jim

zdaj bolj posvečale, morda od srca, morda v upanju, da jim bodo v zahvalo zagovorniki.

Nekaj dni pred veliko nočjo leta 1945 so na barake padle bombe. Polovico barake je odneslo v zrak, tisti del, kjer so bili Lešnikovi trije, se je napol sesedel. Niso mogli skozi vrata, skozi razbita okna so se splazili. Menda so bili v copatkah in Franci je pograbil še koc, ko so pobegnili nekam v hosto, proč od ognja in eksplozij.

In takrat so se podali na pot domov.

Zaviti v en koc so tavalj po hostah, se ogibali velikih cest in gostih naselij. Z Miro je Franci izmenjaje malo Jožico nosil, včasih pa je, pridna punčka, korajžno in dolgo capljala. Scrtljana zanesljivo ni bila.

Pripoved se trga, zatika. Toliko let je že, Franciju komaj deset, Miri osem in Jožici tri leta. Saj še starejši pozabijo...

V nekem kraju so jih opazili blizu župnišča. Eden duhovnikov jih je privedel do hiše. Franci je za silo tolkel nemško. Nahranili so jih, dali Franciju nekaj denarja in jih napotili naprej. Kak kos poti so potovali tudi z avtobusom, morda s tovornjakom, menda kakšno postajo tudi z vlakom, toda veliko so šli peš, kajti nad cestami, železnico in naselji so švigali avioni, metali bombe, mitraljirali. Nemška natančnost je bila razrahljana. Vsak se je brigal zase in otrok so se odkrižali s kakšnim prigrizkom, otroci pa so se stisnili v kakšen kot, zaviti v svoj koc in hrepeneče čakali, kdaj bodo doma.

Doma. Kaj je to dobrega, o čemer Franci kar naprej govori, se je motalo po kuštravi glavici triletno Jožice.

In tako so priromali do Celja. Franci je vedel, da mora čez kapucinski most. Spraševal je po njem - nemško seveda. Pa jim ga neka teta pokaže, tako, da je šla nekaj ulic z njimi in jim svetovala:

- Pa kar slovensko govori, fantič!

Zdaj je bil Franci brez skrbi. Ni več daleč dom nad cesto in potokom, pa hlev s telički, hruška sršenka in češnje črnice. Morebiti tudi mama, stara mama pa gotovo.

- Stric Franci, stric Franci!

Kolesar Franci Draksler iz Tremarij, ki je zgodaj zjutraj šel po kruh v Celje, se sprva še zmenil ni za umazano in razcapano trojico, ki jo je ubirala proti Laškem. Ko so ga znova poklicali, je suhe spoznal. Velel jim je počakati, precej da bo nazaj. Tako je tudi bilo. Nahranil jih je, pa ne preveč, da bi jim ne bilo hudo, jih opral in očedil, staknii nekakšne čiste kose oblačil in jih za tem z znancem na kolesu pripeljal v Rečico.

Spet jih je vzela stara mama, le Miro je čez kak dan vzel stric Jože v Lahomno. Franci je pasel stari mami kožo, po rečki dolini je včasih tudi pokalo, toda zanj je bilo vsega hudega konec, če bo le še mama prišla od kod?

IN KONČNO SPET V MATERINEM OBJEMU

Julija se je iz Ravensbrücka vrnila mama Štefanija. Hudo prestrašna, ko je zvedela, da so tudi otroke odpeljali, ni mogla razumeti pošte, ki jo je dobivala, da so otroci zdravi. Niso je hoteli žalostiti in ji niso pisali resnice, no, po prihodu domov je šele zvedela, da so njeni trije pribosopetili že pred meseci domov - kar sami.

Za Francija se otroštvo ni vrnilo. Ostal je resen, včasih potr in iz leta v leto bolj razrahljanih živcev. Otroštvo mu je namesto igrač naložilo pretežka bremena. Modrovnanje, kaj priznati otrokom taboriščnikom in ukradenim otrokom, po prvih zagnanostih pojema. Je že res, da so trpeli - le da tega niso počeli organizirano, zavestno - pride morda kakšnemu modrijanu na misel...

Mira se marsičesa spomni. Ateka, prvega in drugega taborišča, dolge poti in sreče ob snidenju z mamo.

A, Jožica. Kako hecno?! Spominja se kupa smeti sredi hiše, ko so prišli domov. In ničesar drugega nazaj.

Za otroke gre, je blago zavrnil Jakob Lešnik očetek skrbi žene Štefanije, zakaj se plete v nevarne zveze. Ko jih je spet objela in jih poslušala čebljati, kot jih je učila, se je zavedla resnice teh besed.

V pohorski granit spomenika v Laškem, kjer je vklesano ime Jakoba Lešnika, so vklesane besede pesnika Gradnika:

- Brez zadnjega daru, brez vina, ki toči se v trpljenja trati, brez solz in brez krvi, brez smrti - zemlja nikdar ni domovina.

JURE KRAŠOVEC

V ROGAŠKI PEVCI IZ GIESSENA

Včeraj je v Rogaško Slatino prispel Mešani zbor Bauerscher Gesangverein iz nemškega univerzitetnega mesta Giessen, ki bo do sobote gost Moškega pevskega zbora Zdravilišča.

Danes bodo gostujoči zbor popeljali v Klanjec, kjer si bodo ogledali Galerijo Avgusta Avguštinčiča, pot bodo nadaljevali v Kumrovec na ogled Titove rojstne hiše, kjer bodo pred spomenikom položili venec. Od tod bodo krenili v Trebče, nato pa skozi Lesično in Virštanj do Podčetrka. Tu bodo ob 19.30 uri imeli koncert za goste in domačine.

Jutri si bodo ogledali Rogaško Slatino in delovne kolektive Bohor v Mestinju in Kors, Zdravilišče in Steklarno v Rogaški Slatini. Ob 20.00 uri pa bo v zdraviliški dvorani slavnostni koncert.

Svoje gostovanje bo Mešani zbor Bauerscher Gesangverein zaključil v soboto s srečanjem na lovski koči na Boču.

Zbor obstoja že od leta 1864 in izvaja nemško klasiko, skladbe iz novejšega časa, za koncert v Rogaški Slatini pa so nastudirali tudi nekaj naših pesmi, skupaj z Moškim pevskim zborom iz Rogaške Slatine bodo zapeli Prešernovo Zdravico. Zboru dirigira Johannes Gustav, gostujoči zbor pa spremlja predstavnik magistrata iz mesta Giessen.

JOŽE ČAKŠ

ZKO CELJE

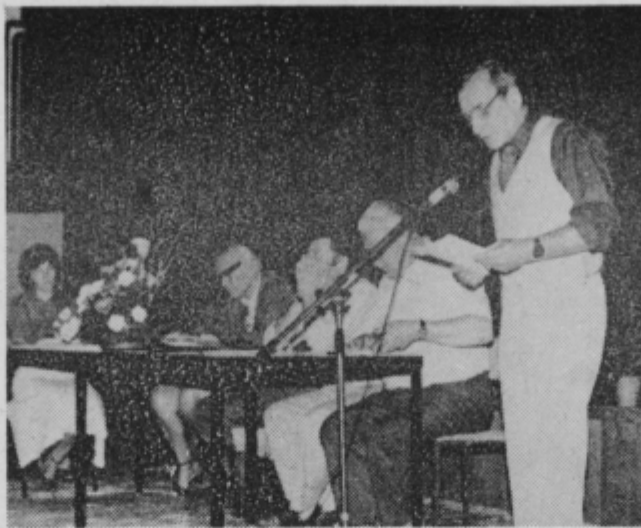
KORENINE IZ LJUDSTVA

3000 članov in 1400 prireditev v enem letu

»Ljubiteljska kulturna dejavnost v celjski občini je najuspešnejša v Sloveniji in celo v Jugoslaviji. Na domača vseh področjih so zadnja leta vidni veliki premiki«, je dejal Tone Štafanec, organizacijski tajnik Zveze kulturnih organizacij Slovenije na delovni konferenci delegatov Zveze kulturnih organizacij v Celju, ki je bila prejšnji petek.

Na konferenci so v celoti predstavili delo društev, ki jih je v celjski občini 42 in vključujejo čez 3.000 aktivnih članov. Uvodoma so tudi poudarili, da ZKO vedno bolj postaja mesto za stalno dogovarjanje o razmerah, dosežkih in nalogah na kulturnem področju. Delegatski sistem je uspešno prodrli tudi v to področje družbenih dejavnosti, kar se kaže v tem, da so se vključevali v razprave o vseh problemih, ki so bili na dnevnem redu skupščine Kulturne skupnosti. Strokovni odbori iz vrst delegatov in strokovnega jadra društev so v veliki meri spremljali dogajanja in ni bilo primera, da ne bi dajali svoj koristen prispevek za reševanje problemov. To se kaže tudi v večji odprtosti društev in v njihovem povezovanju navzven pa tudi v večjem angažiranju mladih amaterjev v vseh kulturnih dejavnostih.

Ne bi na široko omenjali delo in programe društev, ki so bogato in kvalitetno za-

stavljani. Lani so imeli čez 1.400 prireditev. Omejili se bomo le na nekatere probleme, ki jih bo potrebno v bodoče odpraviti, če naj društva odigrajo tisto vlogo v našem kulturnem okolju, ki jim tudi po lastnih smernicah pripada. Vsekakor še premalo vemo o njihovem delu, zato bo potrebno v prihodnje posvetiti večjo pozornost obveščanju javnosti o prireditvah, ki pa naj ne bi ostale le v najožjem delovnem prostoru, ampak bi jih naj organizirali po vsej občini. Gostovali naj bi po drugih krajih Slovenije in bolj kot do sedaj izkoristili možnosti, ki jih ljubitelji kot kulturni poslanci lahko opravijo v drugih republikah.

V vsebinskem pogledu bi morali večjo pozornost posvetiti ustvarjalni pobudi posameznikov, da ne bi ostali le v ustaljenih klasičnih oblikah dela, kjer je od mentorja in vodje odvisna vsebina in oblika prireditve. Nedvomno bi z večjo ustvarjalno svobodo in z nekoliko več tveganja, pritegnili več članov iz vrst mladih nadobudnikov.

Kulturna dejavnost bo imela velik poudarek tudi v usmerjenem izobraževanju. Uspeh umetniške vzgoje je odvisen tudi od vključevanja društev v šolske dejavnosti in tudi od učencev, ki bodo iskali stike navzven. Zato se čim prej mora konkretno opredeliti program umetnostne vzgoje v šolah.

Na petkovi konferenci so razpravljali še o vrsti konkretnih vprašanj, med drugimi tudi o Naši besedi, ki naj se v bodoče razširi z zgolj gledališke dejavnosti na vsa področja kulturnega udejstvovanja mladih. Poudarili so tudi pomen, ki naj bi ga društva imela v sklopu akcij »Nič nas ne sme presenetiti.« Tu naj bi njihova lastna dejavnost bila vir za sodelovanje na področju splošne ljudske obrambe.

Na pobudo Zveze kulturnih organizacij v Celju, je Zofka Verdell, odlikovana z

A. PONGRAŠIČ RAZSTAVLJA V VELENJU

V petek so v kulturnem centru Ivana Napotnika odprli razstavo kiparskih del Lojzeta Pongrašiča, ki se s kiparstvom ukvarja od leta 1965. V Velenju razstavlja prvič. Ob otvoritvi sta sodelovala violončelist Florian Kitt in pianist Carlos Rivera. Nastop glasbenikov je omogočil avstrijski kulturni center v Zagrebu, posebnost nastopa pa je bila tudi v tem, da so ga ozvočili in so ga lahko Velenjčani poslušali na Titovem trgu.

Redom dela s srebrnim vencem. To visoko državno priznanje je dobila za dolgoletno kulturno prosvetno delovanje.

Že v času svojega šolanja na celjskem učiteljsku je sodelovala v domačem prosvetnem društvu v Smartnem. Službovala je še na Polzeli in v Šentjurju, dokler se ni vrnila na šolo v domači kraj.

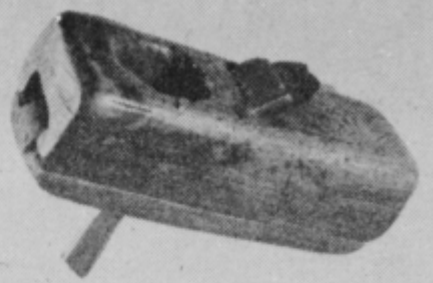
Njeno delo v šoli nenehno spremlja aktivnost na kulturnem področju, zlasti v amaterski gledališki dejavnosti. Vsakozi je tudi aktivna družbenopolitična delavka.

Prav tako na predlog Zveze kulturnih organizacij v Celju, je Daniel Mlakar, prejel Trubarjevo diplomu.

To visoko republiško priznanje s področja knjižničarstva, si je prislužil za delo na področju širjenja slovenske knjige in za razvoj knjižničarstva v Celju in z izvirnimi akcijami: knjižnimi razstavami in drugimi oblikami predstavljanja dobre knjige v šolah in delovnih organizacijah, z organiziranimi srečanjmi mladih avtorjev.

V. V. EINSPIELER

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

OBLIČ ZA VITRE

Koši, košare in košarice so bili nekoč in so še danes zelo pomembni za prenašanje različnih bremen. V teh posodah so prenašali različna bremena, kar je bilo odvisno od velikosti in namena izdelka. Poznamo majhne koške, ki so bili bolj za igračo otrokom in majhne košarice, ki so imele podoben namen ali pa so bile za okras ter velike koše in košare, ki so bili za prenašanje različnih bremen. Kjer so bile poti slabe ali cest sploh ni bilo, je bil koš tudi zelo pomemben transportni pripomoček, saj so le v njem lahko prenesli večjo količino materiala. Poleg vseh teh in drugih faktorjev, ki poudarjajo praktičnost teh pripomočkov, je moral biti tak izdelek trden, priročen, lahek za nošnjo, izdelan iz trpežnega materiala, pa tudi lep za oko. Navadno so kmetje sami pletli določene vrste pletenih izdelkov. Kljub temu so bili zelo cenjeni dobri izdelovalci pletenih izdelkov. Taki posamezniki so navadno delali koše in košare tudi za sosede in druge naročnike. Manjšim kmetom, ki so imeli malo zemlje, pa je ta dejavnost lahko pomenila enega od pomembnih virov, ki so mu zagotavljali sredstva za preživljanje. Ponavadi so se s plestarstvom ukvarjale cele družine.

Košare, caje in koši so navadno narejeni iz več različnih materialov. Dno je narejeno iz bukove deske ali je pleteno, zgornji del pa je pleten iz smrekovih pokončnih palic in leskovih viter, vrbovih šib ali sroboti.

Vitre so narejene iz primerno debelih leskovih palic, ki morajo biti sekane v pravem času. Za cepljenje viter les uporabijo takoj, ko je še svež. Leskovo palico na koncu zarezajo, nato pa jo nalahno upogibajo na kolenu ali pa na posebnem stolu. S tem les poka po dolžini od zarez do konca palice. Ko je ena vitra narejena, se postopek ponovi. S tem pa obdelava viter še ni končana. Ker palic ne belijo pred cepljenjem viter, zato da te ne bi počale, jih morajo najprej obeliliti. Nato vitre ostrugajo ali pooblajo s posebnim obličer kot ga vidimo na sliki.

Oblič za oblanje viter je narejen iz dveh delov. Večji del ima rezilo in žleb, po katerem potegnejo vitro, da jo pooblajo. Zgornji del, ki je nekaj pokrov, oblič zapre in stisne vitro k rezilu. V naš oblič je vdolbena tudi naprava za regulacijo debeline viter. To je kovinski trak in klinček, ki ga po potrebi zabijejo in izvlečejo, pač glede na to, kako debele so vitre. Ta naprava je namenjena za regulacijo odprtine v obliču.

VLADIMIR ŠLIBAR

Upravni odbor DPD Sloboda Zagrad 1981. Od leve proti desni: Ivan Ploj, Elica Šantl, Lenart Horvatič, Mirko Paj, Jožica Penič, Beno Cizelj, Franc Tratnik, Jože Zupanc, Vinko Bobnič, Jožica Cizelj, Tone Žager.

DPD SVOBODA ZAGRAD

ZLATI JUBILEJ

Priznanja najbolj zaslužnim

Izteklo so se prireditve, s katerimi je DPD Sloboda Zagrad počastilo zlati jubilej obstoja in delovanja. Sklepa slovesnost je bila v soboto zvečer v domu krajanov, ki so ga do zadnjega kotička napolnili gostje, krajanji, zdajšnji in nekdanji člani društva. Po bogatem kulturnem programu je društvo podelilo več zlatih in srebrnih značk in priznanja za dolgoletno in prizadevno delo tistim posameznikom, delovnim organizacijam in društvom in ter družbenim organizacijam, ki so veliko prispevali za razvoj društva. Vseh na tem mestu ni moč naštetih, zato naj iz dolgega seznama prejemnikov zlate značke omenimo tiste, ki imajo posebne zasluge za razmah in oživitve kulturne dejavnosti: Franc Lah, Jože Čečko, Marija Stoklas, Drago Tratnik, Karolina Rom, Franc Tratnik, Rozika Ber-

ger, Jakob Štor in Franc Berger.

Društvo DPD Sloboda Zagrad ima danes 80 aktivnih članov, ki delajo v dramski, pevski, glasbeni in recitatorski sekciji.

Od ustanovitve pevskega in glasbenega društva Sloga v Zagradu in prosvetnega društva v Tremerjih do okupacije in potem vsa leta v svobodni domovini, je bilo kulturno delo članov sekcij pestro, kljub temu, da so bili pogoji za delo še do pred nekaj let zelo slabi. V novem domu krajanov so zdaj našli sožitje krajevna skupnost in vse sekcije društva.

Poleg prireditev, ki so se minule dni vrstile ob 50-letnici društva, je društvo ob jubilejnem letu pripravilo dramo Bratka Krefta Velika puntarija in z njo z uspehom nastopilo na domačem odru in na gostovanju.

MATEJA PODJED

JUBILEJ TAMBURAŠEV ŽPD F. PREŠEREN

RAZIGRANE STRUNE

Priznanje jubilantu Janku Hočevarju

S slavnostnim koncertom je minulo soboto Tamburaški orkester ŽPD »France Prešeren« iz Celja praznoval 35 let svojega delovanja. Na koncertu so izvedli več zahtevnih del tujih in domačih avtorjev. Posebno so se oddolžili skladatelju Janku Gregorcu, ki je več let umetniško pomagal orkestru, saj so izvedli pet njegovih skladb. Podelili so tudi priznanja za večletno sodelovanje v orkestru. Tako je zlato odličje prejel dolgoletni vodja in ustanovitelj zdajšnjega orkestra Janko Hočevar.

Po dosegljivih zapiskih je bil v Celju ustanovljen sokolski tamburaški zbor že leta 1892, vodil pa ga je najprej dr. Albin Kapus in nato dr. Hinko Šuklje, dr. Vladimir Ravnikar in drugi.

Takoj po drugi svetovni vojni pa je leta 1946 predsednik SKUD »France Prešeren« Janko Hočevar zbral v sindikalni podružnici okoli sebe nekaj sodelavcev, ki so imeli veselje do tamburaške glasbe. Velika vztrajnost zborovodje je obrodila sadove in z leti je iz zbora zrasel orkester, ki se je proslavil z nastopi po vsej domovini.

Dokaz, da je tamburica na-

rodni instrument, ki ga imajo radi mladi tudi v Celju je bila zasnova novega orkestra mladih, ki je začel delati leta 1974. Zborovodja Janko Hočevar je mlade tamburaše bogatil s slovensko in jugoslovansko melodiko, učil jih je dojemati glasbo in zato tudi uspehi niso izostali. Kmalu so pričeli nastopati po Sloveniji, leta 1978 pa so že nastopili na Festivalu tamburaške glasbe Jugoslavije v Osijeku. Med ustanovitelji tega festivala je bil tudi Janko Hočevar.

Kmalu zatem je mesto za dirigentskim pultom tega orkestra prevzel Srečko Cizelj, ki je njegov član že 16 let.

Ljubezen do glasbe in mladih vrstnikov ter strokovno vodstvo Janka Hočevarja in Janka Gregorca so pripomogli, da se je mladi dirigent hitro vključil v novo vlogo in je v razmeroma kratkem času imel več kot 150 nastopov. Veliko priznanje zanj je vsekakor letošnji nastop na X. Festivalu tamburaške glasbe Jugoslavije v Osijeku.

Srečko Cizelj je kot dirigent tamburaškega orkestra šel celo korak dalje, saj je pričel v tamburaški orkester vključevati tudi druge instrumente (godala, pihala itd.) in s tem je dobil novo glasbeno zvrst, ki je tudi bližja slovenskemu poslušalcu.

ORGELSKI KONCERT V OPATIJSKI CERKVI

V organizaciji Kluba kulturnih delavcev Ivan Cankar v Celju je bil 11. junija v opatijski cerkvi orgelski koncert, ki sta ga izvajala na omenjenem instrumentu Ciril Jagrič in z violino Avguštin Penič. Glasbenika sta predstavila dela starih mojstrov in sicer Gasparinija, anonimnega avtorja iz 18. stoletja, Pera, Bacha, Zipobija, Corellija, Pachelbla, Cossettija, Tartinija, Jobst in Tomca. Bil je to lep glasbeni večer, ki je še enkrat pokazal, kako neizkoriščen prostor je opatijska cerkev za tovrstne glasbene prireditve, ki bi jih lahko bilo nedvomno v Celju več!

V krajevni skupnosti Konovo imajo tri delovne organizacije – Vegrad s tozdom Vemont in DOM 101 (tega vidimo na posnetku v »dolini«), RSC s tozdom inženiring kurje farne in ERA s trgovino.

V prvem delu je vrtec, ki je bil zgrajen in odprt leta 1979, v njem pa je prostora za 50 otrok. V tej stavbi, ki je zgrajena iz Vegradovih elementov DOM 101 so trenutno tudi prostori za ostale dejavnosti, ki se bodo kmalu preselile v prizidek, kjer bo še več prostora za najrazličnejše dejavnosti.

V teh vročih dneh je takšnih prizorov po hribovitih travnikih Konovega kar precej. So takšni bregi, da si s traktorjem ne morejo kaj dosti ali pa nič pomagati. Takrat pridejo prav roke pa kosa in voz pa živina... Posnetek je iz Šembrica z Jelenove kmetije.

KDO JE KAJ V KS KONOVO?

Predsednik skupščine krajevne skupnosti: JOŽE LEMPL
 Predsednik sveta krajevne skupnosti: FRANC CEVZAR
 Predsednik Krajevne konference SZL: KAREL STROPNIK
 Sekretar Osnovne organizacije ZK: VIDA PEER
 Predsednik Krajevne organizacije ZZB NOV: BRANKO PEER
 Predsednik Krajevne organizacije ZSMS: JOŽE VERDEL
 Predsednica Društva prijateljev mladine: ZDENKA ABRAMOVIC
 Predsednica Krajevne organizacije RK: JELKA KADLIČEK
 Predsednica sekcije za družbeno aktivnost žensk: ALOJZIJA STROPNIK
 Predsednik komisije za varstvo okolja: AVGUST TANJŠEK (je tudi predsednik Turističnega društva Velenje)
 Krajevna skupnost Konovo je razdeljena na dva ulična odbora, ki ju vodita ANTON ŽEVART in JOŽE TURNŠEK ter dva vaška odbora, ki ju vodita EDO STROPNIK in ALOJZ JELEN!

OBISKALI SMO KS KONOVO V VELENJSKI OB

LEP JE PA NA PRIDA

Med Sv. Bricem in Sv. Martinom je

Ponedeljkovo popoldne je bilo napeto od sonca! Če si sedel v avto si se v trenutku počutil, kot da si pod tušem. Vztrajno in trmasto so lezle potne srage po telesu in se oprijemale majice. Na vse te neprijetnosti pozabiš, ko študiraš na delo. NAŠ KRAJ! Dve leti in še nekaj mesecev ga že »meljemo«. V nekaterih občinah ga že ni več! Ne kraja, temveč krajevne skupnosti! Pa najdeš zaselek in v zaselku je TEŽJE najti ljudi, kot v krajevni skupnosti. Pozimi obupavaš zaradi mraza in slabih cest, poleti zaradi pekočih cest in tistega zlodejevega sonca, ki ti skozi streho avtomobila »para« skozi lasišče poden! Ves si zlepljen. Od ust do komolcev in nog. Stokovnjaško pogleduješ v hoste, (saj ne voziš, ker imaš voznika!) in razmišljaš...

KONOVO!

Pred meseci je predsednik Občinske konference SZDL Velenje Tone Šeliga, ko smo ga pobarali po najboljših krajevni skupnostih v občini, na prvem mestu omenil Konovo. In smo šli v druge ter zdaj pristali v Konovem.

Iz Konovega je čudovit razgled na vse strani (tudi v slabem vremenu)! Najbolj prijetno je tja proti jezeru pa obupno visokim soštanjskim dimnikom, Bevcam in super stolpnicam, gozdovom, tovarnam...

Vse to je možno videti s platoja, kjer so že do strehe postavili bodoči dom družbenopolitičnih organizacij. Ob njem je vrtec, ki že deluje, največ pa si obetajo od doma, ob katerem pa želijo v novem prizidku urediti še manjšo trgovino, ki jo vse bolj razvijajoče naselje močno potrebuje. Zdaj je treba po skoraj vse v dolino, to pa ob vsakem trenutku ni prijetno.

KRAJ JE KOMUNALNO UREJEN

Velika prednost kraja je v tem, da je komunalno urejen. To so uredili pred leti in sicer največ s prostovoljnimi delom, ki je sploh posebna odlika Konovčanov. Ceste imajo asfaltirane, urejeno kanalizacijo in cestno razsvetlavo, elektriko...

Pri gradnji bodočega doma družbeno političnih organizacij so se posebej izkazali krajanji, saj so opravili preko 10 tisoč prostovoljnih ur!

Poleg udarniškega dela in krajevnega samoprispevka, za katerega so se v velenjski občini že tretjič izrekli na referendumu v lanskem letu, so se krajanji Konovega odločili še za dodatni samoprispevek, saj so darovali cestne obveznice in druga materialna sredstva za hitrejšo ureditev kraja. Seveda pa ob

tem ne gre pozabiti tudi širše pomoči delovnih organizacij in širše solidarnosti v okviru celotne občine.

KAKO JE NASTAJALO KONOVO?

Razvoj Velenja in njegove okolice je zahteval tudi samoupravno preobrazbo na področju krajevni skupnosti. Območje sedanje KS Konovo je pred letom 1974 bilo organizirano v okviru KS Šalek. Potrebe in interesi krajanov so bili osnova za organiziranje samostojne krajevne skupnosti v kateri danes delujeta že omenjena dva ulična in dva vaška odbora. Kmalu po ustanovitvi so nastajale organizacije in društva, ki danes uspešno delujejo. Ko se je začelo razvijati Konovo je bilo v kraju samo 41 hišnih števil, danes jih je že krepko čez 200. Gradnja je bila izredno hitra in tako gre domala za skoraj novo naselje, ki je v ponos Velenju ne samo po zunanosti, temveč tudi notranji aktivnosti domala vseh krajanov. Novo naselje je zrastle s pomočjo prostovoljnega dela!

OSTAJAJO ŽELJE

Trenutno so največji problemi s telefonom, saj so potrebe večje kot pa možnosti. Upajo, da se bo to uredilo, ko bo v mestu zgrajena sodobna PTT centrala z večjo zmogljivostjo.

V tem srednjeročnem obdobju želijo urediti toplovodno omrežje. Priprave že tečejo. Prvi razgovori so tudi že bili opravljeni, letos pa naj bi izdelali idejne projekte. Toplovod naj bi predvidoma končali do leta 1985.

Čeprav v kraju samem nimajo problemov z vodo, pa bodo uredili vodovod v zaselek Šembric.

Po robovih krajevne skupnosti Konovo je še nekaj takšnih cest, ki so potrebne obnove, modernizacije in tudi asfalta. Tudi njim bo v tem srednjeročnem obdobju posvečena potrebna pozornost, v koliki meri pa bodo uspeli pa je odvisno od denarja, ki bo na razpolago.

Zaselek Selo je potreben komunalne ureditve in tudi to bo zahtevalo veliko denarja.

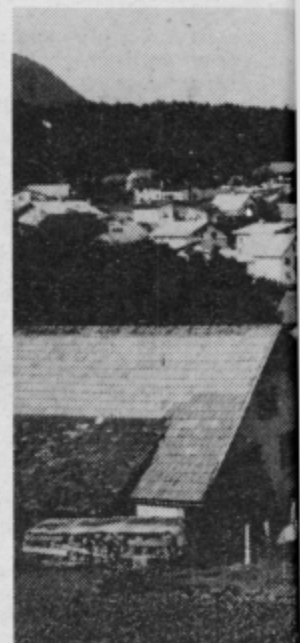
Konovčani vedo, da za vse ne bo dovolj sredstev, pomagali pa si bodo tako, kot si pomagajo vsa ta leta, kar je njihova krajevna skupnost nastala in se razvila. Tudi v bodoče se bodo posluževali prostovoljnih delovnih akcij, a katerimi so v kraju veliko naredili in pravijo, da še bodo. Zbran denar oplemeniten s prostovoljnimi delom pa bo šlo, pravijo v Konovem in dveh zaselkih Šembricu ter Selu.

Tudi čez poletje ne bodo počivali, saj bodo nadaljevali

z deli pri gradnji doma družbenopolitičnih in društven dejavnosti, da bi ga pripravili do takšne faze, da bi bilo možno z deli nadaljevati tu pozimi.

AKTIVNI SO VSI

Presednik Krajevne konference SZDL Karel Stropnik

Pogled na krajevno skupnost pa stoji na bregih, od kod danes stoji okoli 200 hiš, bi jih je 451 zaposlenih v delovnih obrtnikov. Sem spadata š

KAREL STROPNIK
 predsednik Krajevne organizacije SZDL Konovo, ki pa je tudi predsednik iniciativnega odbora za ustanovitev Krajevne skupnosti Konovo. Zdaj je poleg ostalih še predsednik gradbenega odbora za izgradnjo doma Družbenopolitičnih organizacij. Garaža v njegovi hiši bila do nedavnega centrom vsega družbenopolitičnega dogajanja v kraju. »V kraju nimamo problemov. Ljudje se radi vključujejo v vsake akcije, saj vedo, da gre za skupno stvar. Izredno zadovoljni pa smo z delom mladine, ki se ne ukvarja samo svojim delom, temveč sodeluje pri vseh akcijah.«

OGLED LEK ŽULJEV

in desno Konovo

velikim navdušenjem veduje, da vsega tega zmogli, če ne bi bili ni vsi in predvsem v želji, da uresničijo kar potrebujejo. Posebno pohvali mladino pa borsekcijo za aktivnost že dobro deluje tudi komite varstvo okolja, dobro urejeno področje SLO

in DS ter civilne in narodne zaščite.

Alojz Jelen vodi vaški v Sembricu, kjer so z deli začeli takoj po vojni. Že okoli leta 1950 so dobili elektriko, ki so jo čez tri leta modernizirali in leta 1974 posodobili ter postavili tudi transformator. 1965 so začeli z urejevanjem ceste, ki pelje iz središča Ko-

novoga skozi gozd do razmetanih višinskih kmetij vse tja do cerkvice Sv. Brica. Prej so spadali pod KS Cirkovce, zdaj so pod Konovim in pravijo, da je bolje. V njihovem zaselku posebnih problemov ni, morda je to samo pomanjkanje ljudi, ki bi delali na kmetijah. Večina je zaposlenih in ko se vrnejo iz službe

lahko postorijo le še kaj malega. Tiste kmetije pa so na takšnih mestih, kjer si z moderno kmetijsko mehanizacijo kaj dosti ne moreš pomagati, zato potrebujejo človeške roke, teh pa ni dovolj.

To ugotavlja tudi kmet Jože Cevzer v Hrastovcu 16 (o njem bomo še posebej pisali). S traktorjem, ki ga sicer ima, bolj malo naredi, več opravi s parom konj. Zemlja je plitva, samo kamenje. To pa ni pogoj za razvijajočo se sodobno kmetijo. Ko Jožeta Cevzerja poprašamo po vaškem in krajevnem življenju se ne more prehlaviti. »Odlično« je ena sam njegova beseda. »Sicer pa ničesar ne bi imeli, če ne bi bili složni. Samo tako lahko nekaj narediš in mi smo primer, da smo veliko naredili.

Tako je v Konovem, ki se med petindvajsetimi krajevnimi skupnostmi v velenjski občini uvršča med srednje velike, po »metraži« in številu prebivalcev, vendar pa med največje po delu. Prijetno bi bilo v vsaki krajevni skupnosti slišati toliko lepih besed na račun skupnega, složnega dela, ki je oplemeniten s prostovoljnimi, udarniškim delom. V tem je tudi največja vrednost ljudi, ki živijo v Konovem.

TEKST: TONE VRABL
FOTO: TONE TAVČAR

BRANKO PEER je predsednik Krajevne organizacije ZB NOV, sicer pa upokojenec. Kdor zaide na njegov vrt lahko vidi, da Branku le-ta mnogo pomeni. Ukvarja se z vsem, menda pa so mu najbolj pri srcu paradižniki, ki so lepo »oštevilčeni«, urejeni, skratka za razstavo. Branko je čez dan v glavnem na vrtu, sicer pa porabi tudi veliko časa v organizaciji, ki jo vodi. Trenutno imajo 82 članov zveze borcev, veselo pa pove, da med njimi na vso srečo ni nekih težjih problemov. V kraju ni starejšega borca ali sploh občana, ki bi bil resnično sam. Da je tako je prav gotovo vzrok v skupnem prizadevnem delu vseh krajevnih organizacij in tudi posameznikov.

vo, kjer srce sestavljajo bele hiše odete z drevjem, cvetjem in zelenjem, vse skupaj lep razgled na vse konce Šaleške doline. Pred petnajstimi leti so na prostoru, kjer stoji hiša, polja in poljske poti. Danes živi v krajevni skupnosti 1412 prebivalcev, od tega organizacijah. V KS Konovo je 13 čistih kmetij (vse sodelujejo z ERO) in devet Sembric in Selo.

BRANKA PEER je sekretar osnovne organizacije komunistov v KS Konovo. »V naši osnovni organizaciji je trenutno petnajst članov. Velika prednost v krajevni skupnosti je ta, da se dobro vse organizacijsko delo odlično sodelujejo. Skoraj ni akcije, da bi se kaj naredilo. Vse organizacijske zadeve se rešujejo. V kraju vidim vso moč in aktivnost krajevne skupnosti, da se v zadnjih letih toliko napreduje. Zdaj delamo na tem, da bi v našo organizacijo dodali ljudi, ki živijo v naši krajevni skupnosti, kot komunisti delajo na delovnem mestu. V kraju njihove prisotnosti ni čutiti in to ni do-

ALOJZ JELEN je predsednik vaškega odbora v Sembricu, njegova kmetija pa je najvišja v krajevni skupnosti. Za Alojza Jelena pravijo, da je neumoren delavec na terenu in da gre prav njemu veliko zaslug zato, da se tudi v tistem zaselku stvari hitro izboljšujejo. »Leta 1965 smo začeli s pripravo za asfaltiranje ceste in leta 1974, bilo je oktobra, je po njej v naš zaselk pripeljal prvi avtobus. Bil je to praznik, ki ga nikoli ne bomo pozabili. Letos koncem aprila smo dobili tudi telefon in to deset števil. Slednjih je še vedno premalo, da bi pokrili vse potrebe. Razmišljamo o razširitvi obstoječega vodovoda ter izboljšavi gozdnih cest.«

ALOJZIJA STROPNIK je predsednica krajevne sekcije za družbeno aktivnost žensk, sicer pa zaposlena kot kuharica v Osnovni šoli Veljaka Vlahoviča v Velenju, kamor hodi v šolo tudi največ otrok iz krajevne skupnosti Konovo. »Naš namen je, da na vseh področjih čimbolj pomagamo našim ženskam. Pripravljamo različna predavanja s področja zdravstva, pravnega prehranjevanja in podobno. Pripravili bomo šivalni tečaj, predavanje o gobah in gobarjenju, izlet na Osankarico na Pohorje, pozimi kuharski tečaj. Zadovoljna sem, ker smo z našim delom uspešne. V petek smo gostile večjo skupino žena iz pobratnih občin z Velenjem.«

V dolini Konovega je že asfaltirano športno igrišče, ki ga bodo slavnostno otvorili prihodnjo soboto, 27. junija. Ob tem, ko bodo otvorili novo igrišče bo tudi srečanje ekip na športnih področjih iz mest, ki so pobratena z Velenjem. V KS Konovo pa tudi ustanovljajo športno društvo, ki bo skrbelo za vse aktivnosti, ki jih bo zdaj ob novem igrišču lažje izvajati, kot prej.

Sredi travnika, nad katerim je mogočen gozd, bdi edino spominsko obeležje iz naših najslavnejših dni - NOB - v krajevni skupnosti Konovo v velenjski občini. Od kmetije Jožeta Cevzerja je oddaljeno nekaj več kot 300 metrov, odkrili pa so ga leta 1977. Skala pomeni pogumnost padlih in previdnost za tiste, ki bi zdaj poskušali napadati to skalo.

V KONOVM IMAJO »DPD LIPA«

Pred petimi leti (1976) so v krajevni skupnosti Konovo ustanovili svoje Delavsko prosvetno društvo, ki so ga poimenovali LIPA. Trenutno imajo štiri sekcije, društvo pa kot predsednik vodi STANE GRADIŠNIK. Imajo mešani pevski zbor, katerega predsednik je IVAN MIKLAVŽINA, tamburaško sekcijo vodi kot predsednik ALOJZ RAMŠAK, dramsko sekcijo ANTON ŽERDONER in literarno VIKICA MEDVESEK. Doslej so vse sekcije delale v neustreznih prostorih, zdaj pa imajo boljše prostore v stavbi, kjer je vrtec. Se boljše pa bodo imeli, ko bo gotov dom Družbeno političnih organizacij, kjer bo večja dvorana z 200 sedeži. Vse obstoječe sekcije so izredno aktivne, v glavnem pa nastopajo na priložnostnih prireditvah, ki jih v kraju ni malo.

I. CVETLIČNI PLES

Turistično društvo Velenje bo v soboto, 20. junija, pripravilo v Domu Družbeno političnih organizacij v Konovem predavanje o varstvu okolja in urejevanja hiš. Ob barvnih diapozitivih bo predavala PEPCA HOHKRAUT, podpredsednica TD Velenje.

Po predavanju bo I. CVETLIČNI PLES, kjer bo igral za veselo razpoloženje ansambel »GORSKI CVET«. Ob tem so razpisali tudi dve tekmovanji: urejevanje okolja hiš in stalno sodelovanje v akcijah varstva okolja in narave.

ZAPIS IZ KONOVEGA

sta ob sodelovanju vseh prizadevnih domačinov, ki so zapisani v posebnem okvirčku na tej strani, pripravila v fotografiji TONE TAVČAR in besedo TONE VRABL. Hvala za sodelovanje!

SAVINJSKO KMETIJSTVO

MESNE REZERVE

Žalski IS o kmetijski proizvodnji

V lanskem letu so v žalski občini zabeležili pomembne uspehe v kmetijski proizvodnji. V tem srednjeročnem obdobju pa bo treba čim dosledneje izvrševati vse naloge, zajete v resoluciji o neposrednih nalogah pri razvoju agroživinstva. Tako so poudarili prejšnji teden na seji izvršnega sveta žalske občinske skupščine.

Ugotovili pa so tudi, da so neurejena politika cen in nepravčasne rešitve na področju živinorejske proizvodnje proti koncu lanskega leta in v začetku letošnjega povzročili upadanje stalaža živine ter slabo preskrbo prebivalstva z mlekom in

mlečnimi proizvodi. V bodoče bo treba temeljito proučiti proizvodne odnose v zasebnem sektorju kmetijske proizvodnje.

Naloge je še cela vrsta. Z razmejivjo zemljišč na kmetijska in gozdna bo onemogočeno nadaljnje zaraščanje predelov za kmetijsko proizvodnjo. V občini bodo morali več pozornosti nameniti krmni proizvodnji, proučiti bodo morali uresničevanje odloka o pospeševanju kmetijske proizvodnje, v Hmežadu pa bodo morali odločno ukrepati, da ne bo več takšnih količinskih nihanj živinorejske proizvodnje kot je bila v zadnjih letih. Člani izvršnega sveta so menili, da bo treba ponovno proučiti

organiziranost temeljnih združnih enot. Zlasti zaradi tega, ker so se gospodarski rezultati v teh enotah znova poslabšali. Na področju združevanja dela in delovnih sredstev ter zemlje bo treba tudi v bodoče ustvarjati pogoje, ki bodo zagotovili vključevanje novih kooperantov, same kooperacijske odnose pa razviti tudi na vse tiste vrste proizvodnje, za katero so bili doslej vzpostavljeni le kupoprodajni odnosi. Na kmetijsko proizvodnjo lahko v pozitivnem smislu v veliki meri vpliva tudi dosledno uresničevanje novega davčnega sistema. Prav bi bilo, ko bi se davčna politika poenotila za vso republiko. Eden izmed sklepov je bil tudi ta, da kmetijska zadruga Savinjska dolina čim prej predloži konkreten predlog za oblikovanje mesnih blagovnih rezerv z ustvarjanjem fonda živine na ustreznih kmetijah v hribovitih predelih.

JANEZ VEDENIK

BRASLOVČE

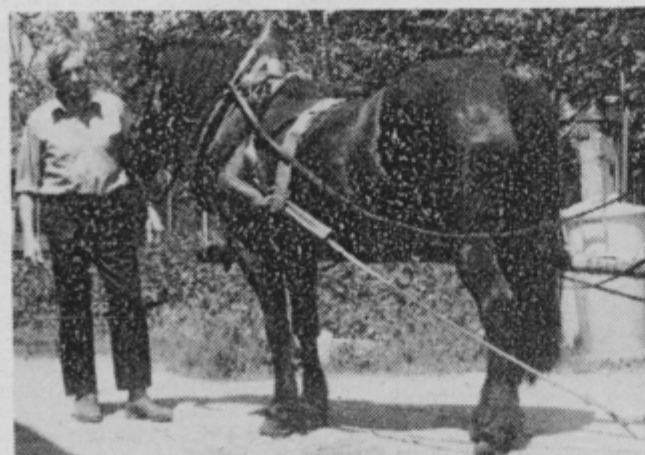
ZLATI GRBI ZASLUŽNIM

Krajevni praznik v delovnem vzdušju

S pogostitvijo starejših občanov KS Braslovče so v nedeljo zaključili enotedensko praznovanje krajevnega praznika, ki ga praznujejo v spomin na 15. junij leta 1941, ko so padli prvi talci – Braslovčani in prihod prvih partizanov na Dobrovlje. V enotedenskem praznovanju se je zvrstilo več prireditev, v soboto pa je bila slavnostna seja, ki so se poleg krajanov, udeležili tudi Vili Petek, predsednik skupščine občine Žalec, Jože Jan, predsednik IS, Vera Orešnik-Juhart, predsednica OK ZKS Žalec, Ivo Robič, predsednik OK SZDL in drugi. Zbranim je najprej govoril predsednik sveta KS Braslovče Ivan Fale nato pa predsednik skupščine KS Ivan Hren (na sliki). Govoril je o zgodovinskih dogodkih iz NOB, o po-

Ivan Hren

KONJ – KMETOV ZVESTI PRIJATELJ

Lepo je videti sedemdesetletnega kmečkega očanca, tisto pravo kmečko grčo, ki kar gori za grunt in repe v hlevu. »No, zdaj se čuje, da vojska znova forsira konje. Vsaj v hribovitih, gorskih predelih. In to je prav. Tank ne bo prilezel vrh Triglava, konj pa. O, ni daleč čas, ko bodo spet konjski repi po hlevih. Trava bo še naprej rastle, nafte pa bo vsak čas zmanjkalo. Zaradi konj še ni bilo vojne, zaradi nafte pa. Se zdaj se ravsa jo in to krepeko. Hija, hijska! Hija, hijska! Hija, hijska! kot mladenič skoči na voz, konj zahrzja in urno zavijeta na gozdni kolovoz.

Vas s petnajst, dvajset in več kmetijami je še pred leti imela deset, petnajst parov konj. Danes? Gotovlje so razsežna vas, traktorji rohnijo od ranega jutra do poznega večera, konjskega rezgetanja pa skoraj ni. Stiri, pet konj je ostalo. »Jaz tudi ne brez konja,« zatrjuje Rozmanov Tone. Komaj čakam, da ga po službi naprežem in da se peljemo na njivo, travnik, v gozd. Nekateri pravijo, da v današnjem času konj ni toliko vreden, kolikor poje. Pa ni res. Ne pretirano, toda lahko ga maksimalno izkoristiš, na vsakem količnejem posestvu. Posebno, če je svet brežen. S traktorjem je na takem valovitem svetu največ nesreč. Nič ni lepšega kot lepo rejen in očiščen konj, vprežen v lesketajočo vprego. Res je, konj bo spet prišel v »modo« in potrebo, spet bo postal kmetov zvesti pomočnik in prijatelj. (Na sliki: Kmet Tone Rozman s svojim zvestim pomočnikom)

D.K.

ZGODBA O SPREMENJENIH ČASIH

BOLJ VENI, RAJE TRAVCA SE KOSI

Najprej so se pomerili kosci brez čepurjev in brusilnih kamnov. Kosilnice so grmele kot motorji na štartu v Orehovi vasi. Zarožljale so zobate čepurji in fantje so se v diru pognali v visoko travo, ki jo je sonce ob treh popoldan posušilo do ruše.

Kar je dobro za ročno koso, je slabo za strojno kosilnico in ker obema hkrati ni moč ustrediti, so se potem toliko bolj »rosili« kosci, ki so se sli košnjo na roke.

Če bi se držali pregovora o rosi, kosi in travci, bi morala biti prireditev ob starih zjutraj.

Še marsikaj je bilo drugače v Gozdecu, blizu Vrha nad Laškim. Mladi zadružniki te krajevne skupnosti vsako leto pripravijo takle kmečki praznik, letos pa so mu prvič priključili še strojno košnjo, čeprav tod že dolgo brnijo kosilnice.

Dolgo? Pravzaprav še ne tako zelo dolgo. Kdor bi tu pred tridesetimi leti govoril o strojni obdelavi zemlje, bi ga imeli za trčnega, čeravno je od Gorrelc, preko Gozdeca vse tja do Žigona ravnina bolj na rahlo v breg prislonjena.

Pa tudi sicer je bilo v Gozdecu vse drugače. Častljiv kozolec na šest oken so spremenili v gostišče, vso vas v parkirišče, da vasi ni bilo videti od pločevine. Nisem čisto prepričan, da niso sena, s katerim so obložili ograjo okoli plesišča, poskropili s parfumom francoske znamke »Posušeno seno«?

Vitke punce po mestno opravljene bi zlepa ne prinesle jerbasa z malico in rokami vprtimi v boke. Tanke visoke pete čevljevcev so se zatikale v mehko prst, in namesto kuhane zelja, v katerega bi stopila noga rajnega pujsa, je po vasi dišalo po čevapčićih. Otroci, ki niso nikoli slišali za kraherl, so ožemali kokte in ore; flaširano vino namesto domačega brajdrovca pa je posledica bitke proti domačnosti v režiji tržne inšpekcije. Je hudič, če

domačemu vinu ni mogoče dokazati domicila, kar zmore vsak ponaredek zvenečega imena.

Množica, ki je šela daleč čez tisoč ljudi, je preplašila vaščane, da so skrili lestve pred tistimi, ki bi utegnili na kozolcih v parih tlačiti seno v nov pridelek. Prava reč, so si rekli nekateri mladi, ki so si z nastopom lunine svečave privoščili obračanje pokošenih redi na tekmovališču.

Za dobro voljo, poskočene pete so poskrbeli Aši-

čevi fantje, ki so obljubili igrati vesele viže do starih zjutraj. Če je bilo to res ali ne, Ašičevi kosci so imeli nesporno najvišji hektarski donos tega lepega nedeljskega dne in večera.

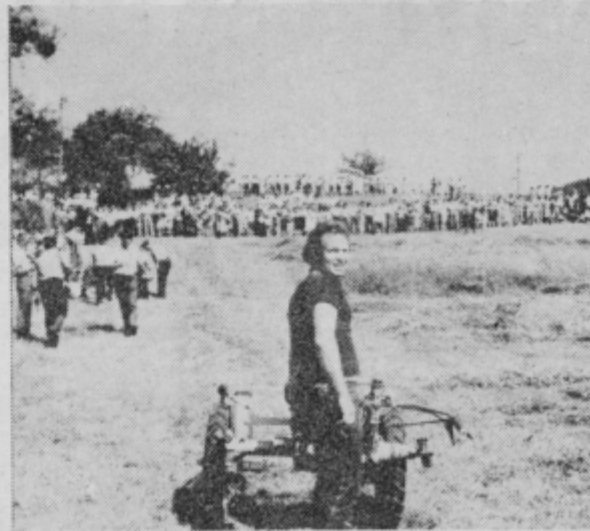
Namesto koscev sem bolj na samem zajuckal sam v spomin na čase, ko je še veljalo besedilo narodne:

– Mrzle rose, ostre kose, rada travca se kosi. –
Luštno je pa le bilo. Ni kaj!

JURE KRAŠOVEC

Franc Knez iz Sel je bil med starejšimi kosci najbolj čist, ker je pokosil svoj odmerjeni kos najbolj čisto.

Tovornikov Peter je bil med kosci z motorko najhitrejši. Poleg umetnega gnojila mu je nagrada vrgla še kopanja v laškem zdravilišču, kar bo raje prihranil za čas, ko se ne bo kopal v znoju.

Kje bi fantiče lažje našli, kot okoli strojev. Ob kosilnicah pripravljene za tekovanje, se je razvil strokovni prepir, katere teh zobatih pošasti je boljše. Vse foto: D. Medved

**HMEZAD
NOTRANJA
TRGOVINA
TOZD
VELEPRODAJA
ŽALEC**

Celjska cesta 7

**KOMISIJA ZA
DELOVNA
RAZMERJA**

OBJAVLJA
NASLEDNJA DELA IN NALOGE:

1. Vodenje obračuna proizvodnje v obrtni kooperaciji
2. Zbiranje, kontrola in vodenje dokumentacije

POGOJI:

Pod 1: Končana srednje tehnična šola strojne smeri in 3 leta delovnih izkušenj v strojogradnji ali nabavi. Poskusno delo je tri mesece.

Pod 2: Končana srednjošolska izobrazba ekonomske smeri in dve leti delovnih izkušenj iz materialnega in finančnega poslovanja z opravljenim tečajem za strojno knjiženje z najmanj enoletno prakso.

Kandidati naj pošljejo prošnje in dokazila o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni po objavi kadrovski službi DO Hmežad Notranja trgovina Žalec, Celjska cesta 7.

Nastop Jake Šraufcigra

EN VEČER - 30.000 DIN

Kdo ne pozna slavnega humorista Jaka Šraufcigra!? Smejemo se mu, ploskamo posrečenim in manj posrečenim šalim in na sploh smo srečni, ko ga vidimo na televiziji. Saj veste, kako človeku odteže, ko nekdo okara to ali ono napako. Šraufciger ima seveda še bolj rad šale na račun svoje tašče (to je pač manj »nevarno«), je pa tudi nakaj takih, ki trdijo, da je njegov humor zelo primitiven. Okusi so pač različni, toda če človeku uspe priti na televizijo, potem je že to nekaj. Potem se cena dviguje. In cena slavnemu Vinku Šimeku se je cena dvignila v takšne astronomske višine, da se človek dandanes sploh še sprašuje, kaj je pošteno delo, kje so meje vsega in če nazadnje živimo v družbi, ki bi res naj bila kolikor se da za vse enaka.

Pred dnevi je Vinko Šimek skušal spraviti v smeh ljudi ob celjskem bazenu. Resnici na ljubo je treba zapisati, da je bilo kar precej takšnih, ki so se mu smejali. Smejali so se mu tudi uro kasneje v hotelu v Preboldu. Smejali se mu bo slovenski narod še naprej, še bolj pa na tiho seveda, slovenskemu narodu slavni Vinko Šimek. Za nastop v Celju je namreč dobil v Celju star milijon in pol dinarjev, za nastop v Preboldu pa ravno toliko. Ali drugače povedano - v štirih urah je zaslužil tri stare milijone. Vsakemu poštenemu delavcu lahko to zapre sapo! Primerjavo o pomembnosti Šimkovih »štosov« in stabilizacijskimi prizadevanji naše družbe so odveč. Toda ne gre kriviti le tega humorista. Dokler mu bodo ljudje pripravljene plačevati takšne vsote za nastop, jih bo seveda sprejemal. Toda, če bi tudi tu našli poštene meje, bi Šimek prav gotovo bil prisiljen nastopati za manjši denar.

Pa ne, da bi kdo mislil, da iz nas gori nevoščljivost! Gre le za kratko razmišljanje o tem, če bi se ljudje Šraufcigru sploh še tako smejali, če bi vedeli, kako je takšen smeh drag. Res je tudi, da Šraufciger s svojimi nastopi privabi precej ljudi. Tega ne gre zanikati. Kot seveda tudi ne gre zanikati, da so takšni astronomski honorarji v bistvu norčevanje iz vsega delavskega razreda. Pamet v roke, organizatorji zabavnih prireditev!

JANEZ VEDENIK

NAGRADNO KRIZANKO VAM POKLANJA EMO

SESTAVA AV	MANUŠI HOTEL	DOSTI VSEGA	VRSTA OBUTEVE	FRANC PIŠATELJ, Claude							
	LJUŠTVO V BURMI			EMO							
	MESNA JED										
	ELEMENT, TI GRETILO										
RUSKI PEŠNIK, Sergij	KALCJU	STARJEŠI ANTON ČEHOV 1000 kg	SOVJET EKONOM, Evgenij			SLABO- UMNOST	OŠVEZDJE JUŽNEGA NEBA	IGRALKA GARDNER			
RUSKO MOŠKO IME											
PRIPRAV- LJENOST, SIGURNOST											
OSKAR LANGE								PTICA SELIVKA DRŽALO ZAVES			
NAPRAVA V PRISTANIŠ.								TISKARSKO SITO	SKOTITEV	NADEVANJE PONOSNOST	
ZELATINA IZ ALG								VROČINA Z VLAGO	IT. AVTO		
REKA PO								PEVEC BRODLJČ TEŽJEV OČE	PRIPADNIK GOTOV	VRSTA TISKA	
CELODNEVNA OSKARBA								MESTO V MAVRETAN KUBANSKI POLITIK			
KDOR AGITIRA								DANEU VOJKO MUSIL			
10								ORGAN OBLASTIV SZ			
VRTINEC								EMO	VRSTA APERITIVA		

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri žrebu bomo upoštevali pravilne rešitve, pošljite jih najpozneje do torka, junija do 9. ure. Prineseti lahko tudi osebno, na dan vratih je poštni nabavnik. Na kuverti napišite: GRADNA KRIZANKA.

REŠITEV NAGRADNE KRIZANKE MODA

Vodoravno: NASA, ANA, TAMAR, PERI, VŽIG, ČIN, POET, SP, NA VREČA, TRANS, DAR, EVAKUACIJA, VO, OKTAN, INA, RAK, CAJANKA, CIK, ANAK, DA, PA, NALIS, EVFR, SET, NARAVA, CA, BAR.

IZID ŽREBANJA

1. nagrada 300 din:
Pika KOSER, 63250 Roška Slatina 124
2. nagrada 200 din:
Lončka JAKOB, Ljubljanska 27, 63000 Celje
3. nagrada 100 din:
Marjan Grabner, Trubača 6, 63000 Celje

Nagrajencem iskreno stitamo! Nagrade boste prejeli po pošti.

PROMETNE NESREČE

PREHITRO SKOZI NASELJE

Z neregistriranim motorjem se je peljal skozi Grobelno DRAGO GROS, 20, iz Završ. Ko je pripeljal v desni ostri ovinek, je zaradi prehitre vožnje zapeljal v levo in trčil v osebni avtomobil, s katerim je nasproti pripeljal SLAVKO LONČAR. Motorist je padel in se težje poškodoval.

NEPREVIDNO ČEZ CESTO

Mimo ustavljenega lokalnega avtobusa v Družmirju je vozil z osebnim avtomobilom STANISLAV REZAR, 26, iz Velenja. Nenadoma pa je preden priteknel pešec MEHMEDALIJA KURTOVIČ, 25, iz Družmirja, ki je imel v rokah dveletnega otroka, da bi vstopil v avto-bus. Voznik Rezar je Kurtoviča zbil po cestišču, pri čemer sta se on in otrok težje poškodovala.

MRTEV OTROK NA PREHODU

Do križišča na Trgu 2. julija v Laškem je pripeljal avto-

bus in pred prehodom ustal, ker je prečkala cestišče ženska z otroškim vozičkom. Tik pred prehodom pa je avto-bus prehitel ŽARKO BOŠKOVIČ, 22, iz Velenja, ki je zadel v voziček, v katerem je bil 5-mesečni deček. Košarico z otrokom je vrglo v vetrobransko steklo, nato pa na cestišče. 5-mesečni Luka Jurkošek iz Laškega je bil takoj mrtev, njegova mati pa je lažje ranjena.

IZVEN PREHODA ZA PEŠCE

V Šempeter je pripeljal iz smeri Vranskega voznik osebnega avtomobila JANEZ RIHTERŠIČ, 53, iz Celja, ko je nenadoma izven prehoda za pešce, z njegove leve strani prečkal cestišče JOŽEF MATJAŽ, 87, iz Velike Pirešice. Kljub temu, da je voznik Rihteršič zaviral, je pešca zadel in zbil po vozišču.

NEPRAVILNO ZAVIJANJE V LEVO

Do obrata Cinkarne v Ljubiji se je pripeljala kolesarka MARIJA KOKALJ, 60, iz Mozirja in zavijala v levo, ne

da bi nakazala spremembo smeri vožnje. Za njo je vozil z osebnim avtomobilom MIRAN PUČNIK, 28, iz Polzele, ki je trčil v kolo in kolesarko zbil.

PREVOZIL STOP ZNAK

Skozi Šentjur je vozil avto-bus Josip Dimiter, 35, iz Klanjca, in sicer po sredini cestišča po rahlem klancu navzdol ter zato tudi nekoliko prehitro. Z njegove leve strani, iz smeri Kozjega pa je pripeljal z motorjem ZVONKO GRADIČ, 24, iz Rakitovca, ki je prevozil STOP znak in se bočno zaletel v avto-bus. Gradič in njegov sopotnik sta padla in se oba težje poškodovala. Pri nesreči je škoda za 50.000 dinarjev.

IZSILJEVANJE V KRIŽIŠČU

Na žalsko obvoznico se je vključeval voznik osebnega avtomobila ANDREJ JERAM, 71, iz Štor in med zavijanjem v levo proti Žalcu izsiljeval prednost, ki ga je vozil JANEZ KERZAR, 34, iz Kamnika. Pri trčenju se je voznik Jeram težje poškodoval, na vozilih pa je škoda za 140.000 dinarjev.

Lesnina Ljubljana TOZD Lesna industrija »BOR« Laško

razpisuje za leto 1981/1982

štipendijo za šolanje na strojno tehniški šoli

Prijavo za štipendiranje lahko da vsak kandidat, ki uspešno končuje 8. razredov osnovne šole in ki ima veselje do tega poklica.

Prijave pošljite komisiji za delovna razmerja TOZD Bor Laško najkasneje v 15 dneh od dneva razpisa.

O rezultatih razpisa bodo kandidati obveščeni v 10 dneh po poteku razpisa.

VIZ SLOVENSKE KONJICE TOZD OSNOVNA ŠOLA VITANJE

razpisuje prosta dela in naloge učitelja v oddelku podaljšanega bivanja

za določen čas, nadomeščanje med porodniškim dopustom - od 1. 9. 1981 do 31. 12. 1981. Pogoji: učitelj razrednega pouka.

OBISKALI SMO
TRGOVSKO
PODJETJE
ERA,
POSLOVNA
ENOTA
STANDARD V VELENJU, ŠALEŠKA 2!

Poletje bo uradno nastopilo v nedeljo, 21. junija 1981 ob 12.45. uri. Dočakajte ga s predmeti za veselo poletno razpoloženje, ki jih v teh dneh - od torka do sobote - razstavljajo pred PE STANDARD v Velenju! To pa so čolni, priklovice in šotori, skratka vse, kar potrebujete za prijetno in varno letovanje. Pomagajte si lahko tudi s kreditom! V velenjskem STANDARDU vas pričakujejo, pridite, izberite (tudi druge stvari!), kupite in verjemite, zadovoljni boste. Letošnje in prihodnja poletja bodo lepša, če se boste v teh in ostalih dneh ustavili v STANDARDU v Velenju!

IMV NA ŠTAJERSKEM

»KATRCA, KATRCA...«

»... MOJA BOD' MOJA...«

SOZD Slovenija avto, OZD Avtomerkur, TOZD Cimos in kmetijska mehanizacija je sklenil z novomeško tovarno IMV sporazum o prodaji celotnega proizvodnega programa te tovarne. Tako bodo razen osebnih vozil Renault 4 in 18 prodajali tudi specialne izvedbe teh avtomobilov ter počitniške prikolice ADRIA.

Območje, ki ga bo pokrival Avtomerkur Celje je izredno veliko, saj so vanj vključeni naslednji kraji: Trojane, Zagorje, Trbovlje, Hrastnik, Radeče, Sevnica, Krško, Laško, Sentjur, Smarje, Ptuj, Slovenske Konjice, Zalec, Sempeter, Mozirje, Velenje, Slovenj Gradec in kot center tudi Celje.

Avtomerkur Celje je po dogovoru z IMV Novo mesto posvetil posebno pozornost tudi preskrbi z rezervnimi deli. Tako bodo v njihovih prodajnih centrih v Sempetru, Mozirju, Rogaški Slatini, Ptuj in Celju dobro zalozeni z vsemi rezervnimi deli za vse proizvode novomeške tovarne. Tudi prodajalci v teh poslovnih bodo posebej uspo-

sobljeni za prodajanje in tudi svetovanje kupcem, saj bodo prej obiskovali poseben seminar, ki ga bo vodil strokovnjak iz IMV Novo mesto.

Avtomerkur Celje bo v bližini Celja pričel graditi tudi sodoben servis za omenjena vozila v katerem bo skladišče ter tudi salon avtomobilov.

Pri Avtomerkurju se dobro zavedajo, da je kupna moč pri nas močno padla in da nakup avtomobila zahteva veliko sredstev. Ravno zato so posvetili posebno pozornost tudi nekaterih metodam, ki jih do nedavnega pri nas nismo poznali. Tako bodo pripravili v vseh njihovih prodajnih centrih demonstracijske vožnje z avtomobili IMV Novo mesto. Posebej pa je treba opozoriti tudi na tako imenovani nakup »staro za novo«. Pri Avtomerkurju bodo tudi v bodoče vzeli v račun rabljene avtomobile vseh znamk in tako olajšali kupcem prodajo starih in nakup novih avtomobilov, seveda IMV osebnih vozil.

V vseh prodajalnah Avtomerkurja v Celju, Sempetru, Mozirju, Rogaški

Slatini in Ptujju bodo kupcem na voljo osebna vozila RENAULT 4 TL Special, RENAULT 4 GTL (to so popularne »KATRCE«) ter RENAULT 18 TL. Na voljo bodo tudi specialne izvedbe vozil Renault 4, to so ambulanta in servisna ter dostavna vozila. Kupci bodo lahko izbirali med standardnimi in metalnimi barvami, če pa bodo želeli jim bodo pri Avtomerkurju osebna vozila še dodatno opremili in zaščitili.

Na našem območju je tudi izredno veliko povpraševanje za prikolice ADRIA, ki so jih morali sedaj kupci iskati drugje. V bodoče jih bodo lahko kupili tudi v vseh prodajalnah Avtomerkurja Celje.

To je torej precejšen korak, ki ga je IMV Novo mesto in še posebej Slovenija avto, OZD Avtomerkur, TOZD Cimos in kmetijska mehanizacija Celje napravil, da bi ugodil željam in potrebam kupcev osebnih avtomobilov. Verjetno bodo ti znali ceniti napore proizvajalca in prodajalca, ki želita, da bi jim lahko kar najbolje ustregla.

avtomerkur

ZIDARSTVO IN FASADERSTVO

Anton Sket

Vrhe 33 – Teharje pri Celju,
telefon (063) 26-268

25 LET DELOVNIH IZKUŠENJ

Kmetovalci, vrtničkarji, graditelji. V tekmi s časom je vsak prihranek dragocen. Zato se tudi na področju zasebne gradnje vse bolj uveljavlja montažna gradnja za nujno potrebne dodatne elemente kot so: vrtno tople grede, vrtno ograje, večnamenske kompostne jame idr. Za kmetije, kjer želijo v kratkem času opremiti hlev ali svinjak, se ponuja priložnost v funkcionalni montažni gradnji.

25 let delovnih izkušenj na področju montažnih gradbenih del za potrebe kmetijstva in vrtnarstva, je porok za kvaliteto izdelkov za

PROIZVODNI PROGRAM

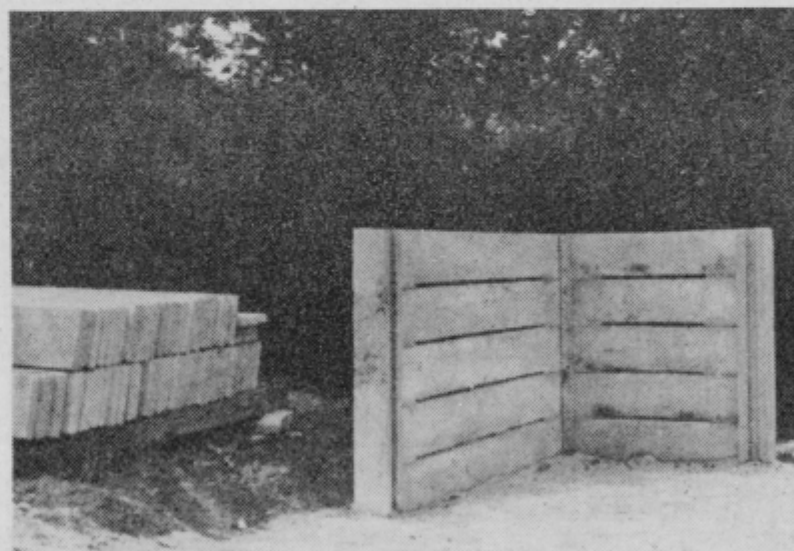
BETONSKI STEBRI ZA BRAJDE IN VINOGRADNE
ROBNIKI ZA ZELENICE IN VRTOVE
VSE VRSTE BETONSKIH VRTNIH STEBROV
KOMPLETNE BETONSKE TOPLE GREDE
JAME ZA KOMPOSTE (ograde za hlevski gnoj)
NOTRANJA OPREMA ZA SVINJAKE s koriti in pregradami ter s toplotno izolacijo, primerna tudi za hleve
IZDELOVANJE VSEH MANJŠIH BETONSKIH IZDELKOV po naročilu.

Vsi zgoraj navedeni izdelki so montažni. Dimenzije po potrebi. Izdelke odlikuje funkcionalnost, kvaliteta, hitra dobava in montaža ter konkurenčne cene.

(Informacije dobite po telefonu od 6.-7. ure. Ogled je možen po dogovoru.

Uspešnost pri reji živine je odvisna tudi od dobrega počutja živine v prostoru, ki je zanjo namenjen. Montažne stene tega svinjaka so tudi toplotno izolirane.

Ograje za kompostne jame odlikuje tudi hitra in enostavna montaža. Velikost določite po potrebi. Vse izdelke proizvodnega programa s lahko tudi ogledate.

Zbranim je govoril direktor tozd Moške nogavice Jože Turnšek

Nagrada prvemu kupcu - To je bila Jožefa Kranjc iz Višnje vasi

TOVARNA NOGAVIC POLZELA

NOVA PRODAJALNA V CELJU VABI

Obljubljajo, da bodo dobro založeni. Prvi kupci zadovoljni!

Ko so v sredo dopoldne v Celju, blizu prodajalne TRIM, oziroma blizu Branibora odpirali novo prodajalno polzelske tovarne nogavic, je zbranim spregovoril tudi direktor TOZD Moške nogavice Jože Turnšek in med drugim dejal: »V imenu delovnega kolektiva tovarne nogavic Polzela, največjega proizvajalca ženskih hlačnih nogavic v Jugoslaviji, vas lepo pozdravljam. Nova specializirana prodajalna nogavic meri petinsedemdeset kvadratnih metrov, v njej pa bo zaposleno pet ljudi. Prodajalna nudi boljše delovne pogoje prodajalcem, vam pa več možnosti za dober izbor. To je doslej naša sedma prodajalna v Jugoslaviji. Pred tem smo jih odprli že v Nišu, Skopju, na Polzeli, Zagrebu, Kopru in v Celju. To je torej druga prodajalna polzelskih nogavic v Celju.«

Že pred otvoritvijo se je pred prodajalno zbralo kar precej ljudi, kar je dokaz več, da ljudje polzelske izdelke radi nosijo. Priložnost smo izkoristili za nekaj kratkih klepetov s kupci. Preberimo si, kaj so nam povedali.

IVANKA CMONA, Celje: »Da bo danes otvoritev prodajalne polzelskih nogavic, sem izvedela po Radiu Celje. Polzelske izdelke zelo rada nosim in reči moram, da je bila ponudba z njimi doslej v Celju vedno dobra. Včasih je sicer zmanjkalo kakšnega izdelka, vendar se je to redkokdaj zgodilo. Prejšnja prodajalna je bila bolj majhna, sedaj pa sta v Celju kar dve, bo seveda mnogo bolje.«

JOŽE ŽERJAV, Dobrova: »Prodajalna mi je izredno všeč. Ne le, da je čudovito in sistemsko opremljena, tudi izbor je izredno pester. Upam, da bo tudi v bodoče tako. Sicer pa kupujem moške nogavice. Najraje nosim polzelske bombažne moške nogavice. Že prej sem jih kupoval v stari trgovini, sedaj pa, če bo treba, bom zavil v obe. V eni izmed njih bo že kaj, kar potrebujem.«

Prvi kupec v novi trgovini je bila **Jožefa KRAJNC** iz Višnje vasi. »Kje ste izvedeli za otvoritev?«

»Slučajno sem šla mimo, ko je bila otvoritev, vstopila sem in kupila nogavice zase ter dva para

otroških nogavic. Nagrade, ki mi jo je podelila polzelska tovarna nogavic, pa sploh nisem pričakovala. Se naprej bom ostala zvesta izdelkom tovarne nogavic Polzela!«

Tovarišica **Žerjavova** je kupila zase dva para nogavic in za moža tri pare. Povedala je, da vedno kupuje Peggy hlačne nogavice, ker se lepo prilagajajo telesu. Iz izkušnje pa ve, da je imela Peggy nogavice vsaj teden dni, preden jih je raztrgala. Pa še to je morala biti »ne-

sreča«. Med prvimi kupci je bila tudi tovarišica **Milica**. Povedala pa je, da vedno kupuje nogavice druge in tretje kakovosti, pa je z njimi kljub temu zadovoljna, saj so po njenem mnenju izredno dobre. To trdita tudi njen mož in sin, ki se jima potijo noge in zato nočeta nobenih drugih nogavic kot bombažne s Polzele.

MARIJA KRAMAR iz Zaloške gorice je kupovala nogavice za krčne žile. »Moram reči, da je njihova kakovost dobra, svetovala pa bi Polzelanom, naj delajo nogavice tudi za nas, ki smo moč-

nejše postave. To sem jim že mislila pisati, sedaj pa izkoriščam priložnost za nasvet. Upam, da ga bodo upoštevali,« nam je povedala Marija Kramar. Predstavniki tovarne nogavic so o predlogu že seznanjeni in pravijo, da bo kmalu tudi tovarišica Kramarjeva zadovoljna.

REZIKA VREČKO s Kersnikove ulice v Celju je kupovala nogavice za sina športnika. Povedala je, da ji je sin naročil, naj kupi polzelske nogavice. Tudi sama najraje nosi hlačne nogavice s Polzele. V glavnem pa kupuje nogavice znamk Peggy in Lea. Rezika Vrečko je zadovoljna tudi z izborom barv.

Ob koncu smo za kratek pogovor zaprosili tudi poslovodkinjo nove trgovine **ELIZABETO TEŽAK**.

- Kaj vse bodo lahko kupili ljudje pri vas?

Elizabeta Težak: »Vse izdelke, ki jih proizvaja tovarna nogavic s Polzele. Omeniti pa moram tudi izdelke MTC. Gre predvsem za otroške nogavičke in dokolenke ter otroške nogavice za šport.«

Prodajalno je odprla predsednica DS tozd Moške nogavice Milena Čepin

- Bo prodajalna vedno tako dobro založena?

Elizabeta Težak: »Za dobro založenost se bodo trudili vsi. Če kdaj kakšnega izdelka slučajno ne bi bilo, naj nam kupci oprostite, toda trudili se bomo, da jim bomo ustregli.«

- Kaj obljublimate prodajalci kupcem?

Elizabeta Težak: »Omenila sem že dobro založenost. Vse prodajalke pa bomo prijazne, ker vemo, kaj pomeni prijaznost ljudem, po svojih najboljših močeh pa se bodo trudile, da bi jim tudi svetovale.«

Obljubljajo, da bo prodajalna vedno dobro založena

Nova prodajalna

Veter je le slabo napel jadra na nedeljski regati v jadraniu na deski za Pokal SR Slovenije, ki je letos pod pokroviteljstvom Veplasa Velenje. (Foto: M. Božič)

REPUBLIŠKI POKAL V JADRANJU NA DESKI

Na Šmartinskem jezeru je bilo minulo nedeljo drugo tekmovanje za pokal SR Slovenije v jadraniu na deski, ki ga je organiziralo Društvo za šport na vodi »Nivo« Celje, sekcija za jadranje na deski. Vremene jadrance ni bilo najbolj naklonjeno, saj je le občasno zapihal slab veter, tako da je organizatorju le s težavo uspelo izpeljati tri regate. Zaradi tako imenovane »veslanja z jadri« pa je bila prva regata razveljavljena. Tu je prišla do izraza neusklajenost tekmovalnih pravil. Trenutno tekmujejo po mednarodnih pravilih zveze za jadranje na deski, ki pa jo pogostokrat marsikdo tolmači tako kot je njemu prav. V Jugoslaviji pa še ni bilo enotnega sodniškega tečaja na katerem bi osvojili skupen kriterij tolmačenja tekmovalnih pravil na vseh regatah.

Pokrovitelj letošnjega Pokala SRS v jadraniu na deski, ki se odvija samo na slovenskih jezerih, je Veplas iz Velenja, ki je tudi proizvajalec desk za jadranje na vodi. In prav na nedeljski regati je največje presenečenje pri-

pravil mladi mariborski jadralca Uroš Zvan, ki je zmagal v lahki kategoriji na Veplasu deski. Rezultati ženske: 1. Helene Burger, 2. Marjana Malgaj; moški lahka: 1. Uroš Zvan, 2. Brane Pistotnik, 3. Sašo Stepanov, 4. Srečko Forte, 5. Branko Tanjšek, 7. Marjan Kolar, 8. Tadej Maligaj (jadralci od 4. mesta dalje so člani NIVO Celje); moški - teška: 1. Sandi Gabrovšek, 2. Dušan Puh, 3. Janez Zibler, 4. Lado Forte, 7. Nac Keršinar, 9. Rudi Kajtner, 10. Uroš Godec Nivo Celje.

Ceprav je na nedeljski regati nastopilo manj tekmovalcev kot so pričakovali je bila kakovost posameznikov na izredno visoki ravni, saj so nastopili skoraj vsi reprezentanti s Puhom, Gabrovškom in Stepanovim na čelu. Prihodnjo nedeljo pa bo na Šmartinskem jezeru v okviru prireditve Zabarija tudi dve regati. Najprej bo dopoldne medklubska regata jadrnic v razredu Optimist, Fireball, 427 in druge, zatem pa bo medklubska regata v jadraniu na deski.

F. P.

SOLIDARNOST NE POZNA MEJA

Nesreča nikoli ne počiva, in tako se je zgodilo, da je letos marca pogorela hiša Ivana Kumra, skromnega in marljivega kmetovalca iz Doblatine v krajevni skupnosti Laško. Nesreča je bila toliko hujša, ker imata zakonca Kumer štiri nepreskrbljene otroke: najmlajši ima osem, najstarejši šteje osemnajst let.

Skupnost socialnega skrbstva občine Laško je takoj, ko je izvedela za Kumrovo nesrečo, stopila v akcijo in pognala močan stroj solidarnosti v krajevni skupnosti v pogon. Na pomoč so priskočile doma vse organizacije združenega dela v Laškem: DO TIM, Bor, Dekorativna, Merx, Zdravilišče, Elkov, Komunalno podjetje, Kmetijska zadruga, Ingrad, Obrtno montažno podjetje, Pivovarna. Povsod so se delavci na samoupraven način dogovorili, da pomagajo, bodisi s krediti, denarjem ali materialom za gradnjo nove hiše. V akcijo je stopila tudi občinska konferenca SZDL Laško, izvršni svet Skupščine občine Laško, krajevna skupnost Laško, občinska mladinska organizacija in, seveda, tudi socialna služba v občini. V krajevni skupnosti Laško in Marijagradec pa med krajani poteka akcija zbiranja prostovoljnih prispevkov. Do sedaj je zbranih 46.000 dinarjev.

In tako je začela nova Kumrova hišica rasti. Ko bo zgrajena, bodo v Laškem zadovoljni vsi. Pa ne samo v Laškem. Solidarnost pri nas resnično nima meja.

MARJELA AGREŽ

VROČINA PA TAKA!

Vsi plavalni bazeni so že polni kopalcev. Naš posnetek je nastal na celjskem kopalšču, kjer so se prejšnjo soboto pleskali otroški bazen. V Šoštanju so imeli zaplete z ogrevano vodo, oziroma sploh ni bila ogrevana, v Šentjurtju in v Zrečah pa še niso pripravljene. Tako nas je vročina letos nekoliko presenetila pa čeprav iz izkušnje vemo, da je lahko že tudi julija presneto vroče...

Gradovi in graščine na celjskem območju

19

Piše: dr. IVAN STOPAR

Bergfrid izvira še iz romanske dobe, iz istega časa pa je tudi obodno obrambno zidovje, ki sega ponekod na zahodni strani še do višine 6 m, enako visoko pa je tudi na severni strani ob bergfridu, nad globoko v skalo vsekanim umetnim obrambnim jarkom, ki ločuje grajski kompleks od pobočja v ozadju. Ob severovzhodnem delu obzidja, ki je večidel sesuto, se kažejo v enakomernih razmikih temelji nekih zidov, ki si jih razlagamo kot nosilce slepih arkad pod pohodno ploščadjo obrambnega zidu - gre za kazemate, ki na tujih gradovih večkrat nastopajo, a pri nas nanje doslej še nismo naleteli. Iz romanske dobe utegne izvirati tudi palas, vendar tu manjkajo vsi stilno oprijemljivi arhitekturni elementi.

Razviden prispevek gotske dobe h grajskemu razvoju je dvonadstropna grajska kapela. Bolj kot pravokotno okence s posnetimi robovi v njenem pritličju jo časovno opredeljuje figuradni konzoli, ki sta opirali rebrasti obok in ki postavljata njen nastanek v konec 14. stoletja. Eno hrani Pokrajinski muzej v Celju, druga je bila do pred nekaj leti ohranjena in situ in je pozneje izginila.

Odperto ostaja pri tem vprašanje severnega stanovanjskega stolpa, ki je 1933 zgrmel v prepad, a je na starejših upodobitvah gradu še viden.

1515 so grad zavzeli uporni kmetje. Ni znano, koliko je pri tem utrpel škode, sklepamo pa lahko, da so ga kmalu obnovili. Večje prezidave je po vsej priliki doživel 1575, ko je dvorna komora obljubila takratnemu zakupniku Hannsu Soteskemu, da porabi za stavbna dela na utrdbi 300 fl. Grad so tedaj na novo utrdili in prilagodili novemu načinu vojskovanja. Na to kaže pozidava dvonadstropnega jugovzhodnega vhodnega stolpiča, ki ima vsa znamenja zrele renesančne gradnje. Ob stolpiču so takrat uredili tudi novo obzi-

dano pot, ki je držala tik starega palasa skozi manjši stolpič na notranje grajsko dvorišče. O poznejših stavbnih posegih na gradu ni več sledu. O. 1681, ko je nastal Vischerjev bakrorez, je bil še pokrit, le bergfrid je že kazal gole cine. Sklepamo, da so ga dokončno upustili šele proti koncu 18. stol., saj je na Reichertovi upodobitvi iz o. 1863 sicer res že razvaljen, a v vseh bistvenih sestavinah vendar ohranjen do svoje prvotne višine.

KOSTRIVNICA (Kostreinitz), grad

Severozahodno od Drevenika pri Kostrivnici na pobočju Boča, pod sedlom, čez katerega je držala stara pot iz Kostrivnice v Štatenberk, na vzpetini z ledinskim imenom Dor. Občini Šmarje.

1275 nastopa Fritzmann Kostrivniški kot priča v neki listini grofice Ane pl. Langenberg - Sternberg. Grad je 1322 kupil Friderik Zovneški kot krški fevd od Friderika Podreškega in njegove žene Ane grofice Sternberg in je poslej ostal žovneški oz. celjski. Grad se tedaj prvič izrečno omenja kot hous Kosteuncz, Kostraeuncz, a 1329 kot hous in veste Kostreuncz. Na oznako utrdba naletimo tudi 1379 - vest Chastrencz. 1453 je grof Friderik Celjski izstavil ustanovno listino za samostan Novi kloster pri Polzeli. Poleg raznih posesti mu je podaril kostrivniški urad in urbar - das Amt und Urbar Kostreinitz ter dve kmetiji pod stolpom - unter dem Thurm. Grad se v listini ne omenja, zato se zdi, da je bil uničen za časa bojev med Celjani in Habsburžani, njegovo vlogo, kot središče posesti pa je bil medtem prevzel urad v Kostrivnici - ta je morda imel svoj sedež v stolpu, ki se omenja v nadaljevanju; v nobenem znanem primeru se namreč grad, v starejših listinah ozna-

čen kot hous ali veste, ne opredeljuje kot stolp - Thurm. Da je grad že zgodaj propadel, priča posredno Paolo Santonino, ki ga je 1487 vodila pot tod mimo v Studenice, a ga niti z besedico ne omenja v svojem itinerarju.

Na strmem kopastem griču nad Drevenikom se pod rušo še slutijo ostanki zidovja, zasnova pa obdaja še vedno dokaj globok in širok jarek. Gradišče je hudo zaraslo.

LAŠKO (Tuffer), grad Tabor

Na gričevnatem pomolu na pobočju Huma, nad naseljem Laško. Občina Laško.

Prvi znani lastnik gosposčine je bil Spanheimovec grof Bernhard Mariborski, ki jo je 1147, ko se je odpravil na križarsko vojsko v Palestino, za primer svoje smrti zapustil svojemu nečaku, štajerskemu krajiščniku Otokarju: Er dinget Tiuer... vnd Geirowe vnd allez das dar zv gehort, vntz an des erczpilscholls gernerch von Salzpurch (Laško in Jurkloster in vse kar sodi zraven, do posesti salzburškega nadškofa). Laško je bilo poslej last dvorne komore štajerskega deželnega kneza. Do 1192 so ga posedovali deželni knezi iz hiše Traungau, nato pa do smrti Friderika Prepirljivca 1246 Babenberžani. 1262 je dobil vojvodino Štajersko in fevd češki kralj Otokar II. Premysl in z njo tudi laško gosposčino.

V urbarju kanclerja Helwika Turinškega iz 1265, imenovanega Rationarium Stiriae, je beseda o laškem uradu - officium in Tyver, ki ga je tedaj dobil od štajerskega deželnega glavarja v najem olomuški škof Bruno. Istega leta pa se prvič omenja tudi grad - castrum Tyver. Dohodke gosposčine je kralj Otokar podelil v zakup vovbrškemu grofu Ulriku in njegovi ženi Neži, vendar jo je vojvoda Albrecht že 1287 izplačal in dobil dohodke nazaj. Njegov sin Friderik je oddal gosposčino oskrbniku Petru Liebenberskemu (izpričan 1328) za 900 mark pfeingov, a že 1336 jo je dobil Friderik svobodni Zovneški. V rokah njegovega rodu je ostala gosposčina kot deželnoknezi zakup do 1456, ko je njegov rod izumrl.

OBJAVO JE OMOGOČIL STC - JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI **tecdnik** 24

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec - Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a - Direktor TOZD in gl. urednik Boris Rosina, odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčić. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčić, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga ČGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojnja. Stev. ziro računa: 50700-603-31198 - ČGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. - Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.